

NOMEN EST OMEN

Ім'я зобов'язує!

Університетські Вісті

Газета Донецького національного університету імені Василя Стуса. Заснована у 1966 р.

21 травня 2018 року № 8 (1543)

**Шановна
університетська
родино!
Шановні друзі
та партнери!**

Щиро вітаю всіх нас
з Днем народження
Донецького національного
університету імені Василя Стуса!

Пройшов сповнений високими досягненнями та здобутками Ювілейний рік, який ми провели під гаслом «Плекаємо традиції, цінуємо ім'я, прагнемо досконалості». 2018 рік для Стусівського університету – неймовірно насичений подіями, науковими здобутками, освітніми новаціями, перемогами наших студентів. У цей рік ми святкуємо 80-річчя від дня народження незламного Лицаря правди і свободи Василя Стуса, ім'я якого носить наша Alma Mater.

Ми продовжуємо крокувати сходишками Успіху! Свідченням цьому є довіра нової когорти студентів, що приєдналася до нас у Ювілейному році. Родина ДонНУ імені Василя Стуса сьогодні – це більше 5000 студентів, що здобувають якісну вищу освіту в одному з найкращих класичних університетів України. У Донецькому національному університеті імені Василя Стуса успішно функціонує Відкрита бізнес академія, наші студенти залучаються до практичних розробок систем штучного інтелекту на основі нейронних мереж, вони є учасниками «IT-cluster Vinnytsia». Стусівський університет має 20-річний досвід роботи з міжнародними проектами і програмами, 70 студентів і викладачів нашого вишу стали учасниками програм зовнішньої академічної мобільності, Університет підтвердив свої високі позиції, ставши одним з шести вишів України, що увійшли до міжнародного рейтингу QS World University Rankings.

Ми продовжуємо працювати з громадою і для громади. Цього року ми реалізували освітню програму «Медичне право», а вже скоро розпочнемо роботу над п'ятьма новими освітніми і аналітичними проектами за програмою грантової підтримки Вінницької облдержадміністрації. Продовжуємо серію тренінгів та воркшопів для місцевої влади, комерційних і бізнес-структур.

Університет сьогодні – це експертне середовище: наші фахівці, практики здійснюють експертизу законодавчих актів, державної політики, кібербезпеки, стану навколишнього середовища, входять до складу низки робочих груп з розробки стратегії розвитку міста, області, держави.

Ми шануємо Ім'я, яке гордо носимо і яке Зобов'язує! Міжнародна науково-практична конференція, присвячена Василю Стусу, зібрала у Вінниці відомих громадських діячів, політв'язнів і правозахисників, легендарних постатей – живих свідків боротьби Василя Стуса за людську гідність. Викладачами нашого Університету підготовлено дві знакові книги, присвячені життєвому шляху, історії набуття та переосмисленню нами імені Василя Стуса, що своїм життям поєднав Донецьк і Вінницю. А ми сьогоднішні продовжуємо зведення місточка між серцем України та Українським Донбасом.

Від усієї душі зичу всій великій університетській родині міцного здоров'я і незламної сили духу, віри в нашу спільну справу, оптимізму і невичерпної творчої енергії!

Бажаю процвітання, професійного розвитку і щасливого життєвого шляху!

Натхненного пошуку всім нам і вагомих звершень в ім'я Стусівського університету та України!

**З повагою,
Ректор**

Роман Гринюк

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

ДОНБАС БОРОВСЯ!
ВИКЛАДАЧІ І СТУДЕНТИ
ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
БУЛИ ОДНИМИ З ІНІЦІАТОРІВ
ДОНЕЦЬКОГО ЄВРОМАЙДАНУ
стор. 2-3

**МИТЕЦЬ ПОТРІБЕН СВОЄМУ
НАРОДОВІ ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ
ЙОГО ТВОРЧІСТЬ ПРОХОДИТЬ
КРИЗЬ НЕРВ ЩОДЕННОГО
НАРОДНОГО ЖИТТЯ**
стор. 10-11

**ДНІ ФАКУЛЬТЕТІВ
СТУСІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ**
ФІШКИ-2018
стор. 12-13

**МОЄ ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО
ЗІ СТУСІВСЬКИМ
УНІВЕРСИТЕТОМ**
стор. 16

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

Колектив **Донецького національного університету імені Василя Стуса ніколи не залишався осторонь бурхливих подій на Сході України, зокрема в Донецьку. Березень 2014-го назавжди залишиться в серці кожного донеччанина, адже саме з того часу місто мільйона троянд розпочало боротьбу за життя. Синьо-жовтий стяг став символом нескореності та незламності духу, віри в мирне майбутнє єдиної України.**

«ДИВНО, КОЛИ В ОДИН ДЕНЬ ТИ УСВІДОМЛЮЄШ, ЩО ЗА ТВОЮ РІДНУ МОВУ, ТВІЙ РІДНИЙ ПРАПОР, У ТВОЇЙ КРАЇНІ ТЕБЕ МОЖУТЬ ВБИТИ»

13 березня у Коворкінг-центрі Донецького національного університету імені Василя Стуса відбувся круглий стіл-дискусія «Донецьк (не) боровся», присвячений четвертій річниці Донецького Євромайдану. У заході взяли участь викладачі та студенти Стусівського університету, ветерани АТО, активісти Євромайдану.

Учасники круглого столу намагалися знайти відповіді на болючі питання: Чи зробили все можливе в березні 2014 року? Чи був достатнім спротив Українського Донецька «русской весне»?..

Прикро, що в суспільстві продовжує побутувати думка, що Донецького Майдану не було і місто просто здалося. Учасники круглого столу прагнули обґрунтовано довести протилежне: Донбас боровся! А студенти і викладачі ДонНУ імені Василя Стуса були одними з ініціаторів Донецького Євромайдану.

13 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ ХОЛОДНОГО РОЗРАХУНКУ. У ЦЕЙ ДЕНЬ ТРАГІЧНО ЗАГИНУВ НАШ ВИПУСКНИК ДМИТРО ЧЕРНЯВСЬКИЙ...

Модератор круглого столу, професор з науково-педагогічної роботи, стратегічного розвитку та інновацій ДонНУ імені Василя Стуса, професор Тетяна Нагорняк стверджує: «Ми мали свій Євромайдан. Не такий численний, як у Львові чи Києві, але він був. 4 березня 2014 року під час мітингу вперше побули його учасників. Але ми не злякалися. За день, на свій страх і ризик, на чергову акцію протесту вишло вдвічі більше людей. 13 березня – це день, коли ми зрозуміли, що це не просто гра, а холодний розрахунок. У цей день чотири роки тому трагічно загинув наш випускник Дмитро Чернявський... Понад два десятки людей було травмовано. Ми не мовчали – ми кричали: «Донбас – це Україна!». Та, крім нас, цього ніхто більше не почув...»

«ДОНБАС БОРОВСЯ! ВИКЛАДАЧІ І СТУДЕНТИ ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА БУЛИ ОДНИМИ З ІНІЦІАТОРІВ ДОНЕЦЬКОГО ЄВРОМАЙДАНУ»

ДОНБАС – ЦЕ УКРАЇНА!

Ректор Донецького національного університету імені Василя Стуса Роман Гринюк поділився спогадами про опір Українського Донецька «русскому миру». Він до останнього вірив, що державні структури зможуть врегулювати ситуацію, бо «хіба можна створювати в правовій державі окремі республіки?» Це звучало як нонсенс.

«Коли почали відбуватися ці події, кінець 2013 року – перша половина 2014 року, в мене як людини, яка пройшла певний шлях, має певний досвід, було все ж таки переконання, що це не на довго, що політики домовляться, що ми порозуміємось і будемо рухатися далі, – переконує Роман Гринюк. – Колеги і студенти пам'ятають, як на початку 2014 року до нас приїздив Святослав Вакарчук, усі співали українських пісень, і тоді важко було уявити, що вже за місяць життя кардинально зміниться. Проводилися зустрічі з тодішнім Міністром освіти України Сергієм Квітом, Віце-прем'єр-міністром із гуманітарних питань В'ячеславом Кириленком та іншими можновладцями. Це був дуже неспокійний період, але ми вели перемовини і були переконані в тому, що Донбас – це Україна!»

НАШІ СТУДЕНТИ, ВИПУСКНИКИ, ВИКЛАДАЧІ ЧИНИЛИ ОПІР, ЗБИРАЛИСЯ НА МІТИНГИ ЗА ЄДИНУ УКРАЇНУ!

Ректору досить важко було прийняти те, що представники української владної верхівки, державні службовці, прикордонники і силовики допустили силове захоплення частини України. Він підкреслив вагомий роль колективу Донецького національного університету в організації Донецького Майдану: «Коли розпочався Донецький Майдан, спостерігалось суцільне бездіяння з боку державних органів, і лише молоді люди, наші студенти, випускники, викладачі чинили опір, збиралися на мітинги за Єдину Україну і відстоювали свою позицію. Ми змушені були достроково завершити навчальний процес.

Викладачі раніше пішли у відпустки. Всі сподівалися, що за літо ситуація стабілізується і політики знайдуть вихід із проблемної ситуації, і не залишать Донбас напризволяще. Коли колона бойовиків зайшла в Донецьк, і почалися перші захоплення університетського майна, я зрозумів, що в проросійському просторі українському закладу не місце».

ДОННУ ПОВИНЕН ПРАЦЮВАТИ ДАЛІ, А ДЕ САМЕ – ЦЕ ВЖЕ ІНШЕ ПИТАННЯ, АБИ ТІЛЬКИ В УКРАЇНІ!

Роман Гринюк пригадує, як відбувалися перші захоплення, зокрема й університетського майна, як так званий «уряд ДНР» вимагав підпорядкування нашого навчального закладу своїм структурам: «На початку вересня прийшла офіційна «бумага» від так званого «уряду ДНР» про те, що всі навчальні заклади перепідпорядковуються відповідним структурам ДНР, потрібно вивісити прапор ДНР. Перший мій крок – зустріч із Міністром освіти ДНР Ігорем Костенюком. Ми розмовляли про те, що буде далі з Університетом. Він наголосив: «Я не хочу з вами розмовляти, тому що ви представляєте проукраїнську позицію, проукраїнський склад керівництва. Завтра буде новий ректор!» Наступного дня було силове і адміністративне захоплення Університету. Трохи згодом була вироблена колективна думка – ДонНУ повинен працювати далі, а де саме – це вже інше питання, аби тільки в Україні! Далі велися перемовини щодо місця розташування Університету. Сьогодні вже чотири роки як ми у Вінниці».

Тетяна Нагорняк стверджує: «Донецький національний університет, який переїхав до Вінниці чотири роки тому, зробив свій вибір на користь свободи й України».

ПІД ЯЛИНКОЮ ВЖЕ ЛЕЖАЛА ЗАКРИВАВЛЕНА ЛЮДИНА...

Учасники круглого столу ділилися власними спогадами про 13 березня – переламний день, коли проукраїнські жителі Донецька, в тому числі студенти і викладачі Донецького національного університету, збиралися на патріотичний мітинг «За єдину Україну!» Однак після закінчен-

ня мирної акції вороже налаштовані сепаратисти почали нападати на людей і нещадно їх бити.

Завідувач кафедри журналістики, доцент ДонНУ імені Василя Стуса Олена Тараненко з сумом згадує: «13 березня мій чоловік, відчувши неладне, сказав нам з подругою залишити Майдан. Мій син стояв там і до останнього тримав український прапор. Коли все розпочалося, він не встиг його винести, тому поклав під ялинку на Площі Леніна. Там уже лежала закривавлена людина... Ми знаємо з розповідей наших знайомих, друзів, лікарів швидкої медичної допомоги, що не менше п'яти осіб було вбито в цю ніч і дуже багато залишилося поранених».

З ОДНОГО БОКУ – СТУДЕНТИ З УКРАЇНСЬКИМИ ПРАПОРАМИ, А З ІНШОГО – БАНДИТИ

Ветеран АТО, учасник руху опору в Донецьку Олександр Шуліка розповів про те, що за офіційними даними в ніч із 13 на 14 березня загинуло троє проукраїнсько налаштованих патріотів. З боку сепаратистів загинуло дві особи. Він пригадує, як бойовики, прорвавши кордон міліції, зчинили криваве побоїще. Олександр бачив Донбас в різних іспостях – проукраїнський і проросійський («бандитський»). Маючи за плечима досвід роботи оперуповноваженого, він вирішив, що з людьми, які підтримують «ДНР» і є учасниками їхніх бандформувань, треба «говорити» по-іншому. Тому почав формувати загін, який згодом переріс у партизанський і відіграв значну роль у визволенні й обороні прифронтових населених пунктів Донеччини, зокрема й Маріуполя.

«13 березня я випадково опинився на Площі Леніна. З одного боку стояли студенти з українськими прапорами на плечах, а з іншого – бандити та молодь, які закликали «русский мир». З однієї сторони були інтелігентні сильні духом представники проукраїнських поглядів, справжні патріоти, з іншої – люмпени».

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

зована молодь». Без сліз не міг дивитися на останніх, адже вони до- нецькі... Потрібно було робити ви- бір між студентами і «люмпенами». Здається, він очевидний. Я приєднав- ся до студентів і викладачів універ- ситетів, проукраїнсько налашто- ваних громадян, адже це розумні та освітчені люди, майбутнє нашої країни. Власне, щоб захистити їх, ми й сформували структуру «Бойове братерство», яке пильнувало проу- країнські мітинги в Донецьку навес- ні, – розповідає Олександр. – У квіт- ні ми штурмували Маріупольський виконком, фактично брали голіруч. І виконали поставлене завдання: ви- били звідти «орків», вилучили три автомати й кілька ПМ. Але вже вве- чері Юрій Хотлубей (тодішній місь- кий голова Маріуполя) вивісив на бу- двелі прапор «ДНР». 6 травня ми по- вернулися до Маріуполя і визволили виконком удруге, нейтралізувавши 800 бойовиків. Потім ми з групами відійшли на Донецьк, але врятувати його від бойовиків уже не вдалося, він був повністю нашпигований озброє- ними бойовиками».

Аналогічну думку висловив ве- теран АТО, учасник руху опору в Донецьку Олександр Соболев: «Бе- резень 2014 року остаточно поді- лив Донбас навпіл: на проукраїн- ський і проросійський. Вважаю, що 13 березня – це початок нашої ві- йни, війни донеччан за власний край. Це і є та точка відліку, з якої можна обвести історію справжньо- го Українського Донбасу аж до су- часних часів».

ДОНЕЦЬКИЙ МАЙДАН БУВ ІНІЦІАТИВОЮ СТУДЕНТІВ ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Політолог, голова правління ГО «Українська народна рада Доне- чини та Луганщини», випускник ДонНУ Станіслав Федорчук пе- реконаний, що величезну роль у створенні та організації Донецько- го Майдану відіграли студенти Сту- сівського університету.

«Донецький Майдан був ініціа- тивою студентів Донецького на- ціонального університету, які ви- йшли на площу біля пам'ятника Тарасу Шевченку, щоб продемон- струвати свої європейські ціннос- ті і засвідчити проукраїнську по- зицію. Пізніше до них долучили- ся представники громадських ор- ганізацій та інтелігенції. І, якщо бути об'єктивним, то Євромай- дан у Донецьку – це перший за роки політичної історії Донеччини ма- совий протест, який відбувався день у день. Раніше в політичному і громадському житті міста та- кого не було. Ба більше, великим відкриттям для мене, наприклад, стало те, що проукраїнські акції об'єднали людей, які підтримували різні політичні партії і мали діаме- трально протилежні погляди».

ТРЕБА ЙТИ, ВИСТУПАТИ, ВИБОРЮВАТИ, ВІДСТОЮВАТИ!

Кандидат філософських наук, до- цент ДонНУ імені Василя Стуса Воло- димир Кіпінь наголошує: «Для мене Донецький Майдан розпочався рів- но через тиждень після проведення нами і нашою громадською органі- зацією «Інститут соціальних дослі- джень і політичного аналізу» в спів- раці з історичним факультетом і ка- федрою політології ДонНУ міжнарод- ної наукової конференції «Візова полі- тика і європейське майбутнє Украї- ни», за підтримки Донецької обласної адміністрації 15 листопада. А вже 21 листопада уряд скасував курс держа- ви на європейську інтеграцію! Різко на 180 градусів змінили курс держави, про який роками вела розмову ціла ін- дустрія державної машини... Того ж дня до мене прийшли студенти, ска-

зали, що треба виходити на Майдан і відстоювати свою позицію. Кожно- го дня з 16-ї години ми виходили на ак- ції біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Людей, які брали участь у мітингах, було достатньо мало, 50-100 макси- мум. Так ми трималися практично до кінця грудня. Я бачив в очах людей, які виходили на Майдан, віру в те, що це абсолютно правильний органічний крок. Треба йти, виступати, вибо- рювати, відстоювати! Це при тому, що абсолютно всі розуміли ситуацію в Донецьку, знали, що в будь-яку хви- лину на нас можуть напасти ворожі угруповання, які знають як застосо- вувати кастет, залізний прут, ніж і таке інше. Незважаючи на це, у нас за- лишалася віра в те, що державна ма- шина справиться з цими бандитич- ними люмпенізованими елементами й інфільтрованими групами». Також він розповів про складну розмову з головою Донецької облдержадміні- страції Сергієм Тарутою: «Я чітко за- питав: «Чи зможете Ви забезпечува- ти нам безпеку на мітингах вашими силовими структурами?» Мені відпо- віли: «На жаль, ні». Ризики були дуже високими, але люди все одно йшли на них».

ДОНЕЦЬКІ ЗМІ ФАКТИЧНО СТАЛИ АНГЕЛАМИ-ОХОРОНЦЯМИ ПРОТЕСТУВАЛЬНИКІВ

Станіслав Федорчук підкреслив вагомий роль окремих донецьких ЗМІ, які правдиво висвітлювали перебіг буремних подій.

«Варто зазначити, що особливу роль у цій боротьбі відіграли донецькі ЗМІ, які фактично стали ангелами- охоронцями протестувальників. Якби не їхнє щоденне висвітлення подій, то свідомі жителі Донецька не змогли би так довго тримати «оборону», – стверджує Станіслав Федорчук.

Олена Тараненко зупинилася на ас- пекті інформаційного висвітлення по- дій Донецького Майдану та визнала, що, на жаль, ми програли інформацій- ну війну, бо не мали змоги «грати в неї». Також вона висловила подяку пред- ставникам донецьких телевізійних ка- налів, які об'єктивно висвітлювали ін- формацію, ризикуючи власним життям.

«Я хочу подякувати телевізійникам. Ми часто стверджуємо, що телеба- чення зомбує. Я не знаю жодного пред- ставника центральних телеканалів в Донецькій області, який залишився би на окупованій території. Вони виїха- ли в Україну, – розповідає Олена Тара- ненко. – Їм було найважче, бо їх впізна- вали. До того ж фото і домашні адре- си цих журналістів, наших випускників з'явилися біля Донецької обласної ад- міністрації, а потім на всіх стовпах. Їх часто били на вулицях... Тим не мен- ше, вони вже не могли працювати з мі- крофонами, логотипами українських каналів, але продовжували знімати ре- портажі з місця подій попри існування загрози для їхнього життя. Саме ці сю- жети і давали нам надію на те, що про нас дізнаються, почують, побачать».

ЧОМУ Ж ПРОГРАВ ДОНЕЦЬКИЙ ЄВРОМАЙДАН?

«На мою думку, проблема поляга- ла в тому, що нашому Донецькому Майдану не вистачило сили. Ви пре- красно розумієте, що все було про- ти Майдану: міліція нічого не робила, державні службовці відсторонилися від виконання своїх обов'язків, і люди були кинуті напризволяще. Так, дій-

сно, ми тоді програли. Вважаю, що причина в тому, що багато людей дивилися на цю трагедію зі сторо- ни», – зазначає ректор.

Станіслав Федорчук висунув де- кілька власних версій поразки До- нецького Євромайдану: «Очевидно, що війна в Донбасі стала результа- том багатьох чинників: негатив- на позиція місцевих політично-біз- несових еліт; страх відкритої ро- сійської агресії; брак зацікавленості нової київської влади в регіоні, де на той час переважали виборці «анти- майданних» політичних сил, і увесь бізнес контролювався наближени- ми до Януковича місцевими олігар- хами».

ЧИ МОГЛА ІСТОРІЯ БУТИ ІНШОЮ?

«Я думаю, що був сценарій, за яким Донбас би залишився Українським. Якби була більш рішуча реакція дер- жавної влади, позиція щодо дій на Донбасі, то його б можна було від- стояти, і масштаби катастрофи були б значно меншими», – стверджує учасник донецького руху опору, сту- дент Стусівського університету Олек- сандр Соболев.

А от політолог Станіслав Федор- чук переконаний, що не слід пере- більшувати значення громадського руху у протидії російським гібрид- ним силам: «Військова операція пла- нувалася роками, і зупинити її зу- силлями беззбройної громадськос- ті було практично неможливо. Якби протестувальників було б декіль- ка тисяч – це б зупинило російські танки? Майдан створив певне се- редовище в Донецьку і став інди- катором для його жителів. І хай що там говорять, я назвав би ті події «справжньою українською весною», яку ніхто не помітив».

МИ ПОВИННІ ДУМАТИ ПРО ПЕРСПЕКТИВУ І ПОВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДОНБАСУ

Роман Гринюк переконаний, що на Сході України залишилося бага- то людей, які чекають на повернен- ня Українського Донбасу: «Загaduючи ті буремні часи, ми повинні думати про перспективу і повернення Укра- їнського Донбасу. Я, на жаль, не знахо- джу механізму його повноцінного по- вернення. Можна повернути терито- рію, але мова йде про людей. Тому це велика проблема, трагедія, і, мабуть, завдання. Переконаний, що держава в особі владних структур не спромож- на подати нам якусь альтернативу, модель вирішення цієї складної ситуа- ції. Мабуть, все ж таки тут першість за громадянським суспільством, за тими людьми, котрі є представника- ми Українського Донбасу. Ми повинні робити впевнені кроки до повернен- ня свідомості людей, до повернення Українського Донбасу».

Фінальним акордом круглого столу стало звернення учасників за- ходу до своїх земляків із промовис- тим закликом «Донецьк, повертайся додому!»

ОленаТОПЧІЙ

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

Анна Глушко,
старший викладач
кафедри
журналістики

Минає четвертий рік війни, війни збройної та інформаційної. Минає четвертий рік запеклих дискусій, гострих дебатів, знакових зустрічей, спеціалізованих тренінгів і конференцій. У такі складні періоди, в якому перебуває сьогодні наше суспільство, активні та свідомі люди прагнуть знайти відповіді на запитання, чому так сталося, чому ми опинилися там, де ми є, чи можна було цьому запобігти, і, що найголовніше, – як виправити ситуацію та уникнути повторень в майбутньому.

МЕДІАОСВІТНЯ ВЕСНА: ЧОМУ ВАЖЛИВІСТЬ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ СТАНДАРТІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ ПОСИЛЮЄТЬСЯ?

часу. Ще б пак, тут захочеться опинитися в двох місцях в одну мить, адже 1 березня до Вінниці одно-

ної роботи в зоні конфлікту, права військових і цивільних на приватність, про вимоги безпеки для медійників і джерел інформації, етичні норми, якими необхідно послуговуватися журналістам під час висвітлення наслідків збройного протистояння. Учасники тренінгу також обговорили проблему вживання специфічної термінології на позначення сторін конфлікту, адже коректна номінація сильно впливає на те, як сприймає ситуацію аудиторія ЗМК.

Чудовою новиною для студентів, які так і не встигли на зустрічі з АУП, став приїзд Академії української преси 19 березня з дводенним семінаром «Як зрозуміло писати про реформу освіти». Під час заходу Галина Усатенко, президент ГО Фонд «Європа XXI», презентувала етапи трансформації освітньої системи в Україні за часи незалежності, основні концепти реформи освіти, зокрема Нової української школи. А президент АУП Валерій Іванов разом із Андрієм Юричком зосередили увагу учасників на медійному супроводі освітньої реформи загальнонаціональними та локальними ЗМК.

Середині березня також ознаменувалася п'ятою, завершальною

Ради України з прав людини, Комісії з журналістської етики, Інститутом журналістики КНУ імені Тараса Шевченка та Науково-методичною комісією з журналістики та інформації.

За цей період «академіки» мали змогу познайомитися з авторитетними людьми зі сфери правозахисту: Валерією Лутковською, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Маркусом Брандтом, радником Програми розвитку ООН з питань демократичного врядування, Тетяною Печончик, головою правління ГО «Центр інформації про права людини», Раїсою Панасюк, Урядовим уповноваженим з прав людей з інвалідністю, Святославом Шереметом, національним експертом з питань здоров'я та прав і свобод людини для ЛГБТІ та багатьма іншими. Також учасники проекту спілкувалися з експертами таких ключових українських і міжнародних неурядових правозахисних організацій як Українська Гельсінська спілка з прав людини, Amnesty International, Human Rights Watch та Freedom House. Під час підсумкової панельної дискусії, яка відбулася 15 березня в Інституті журналістики КНУ імені

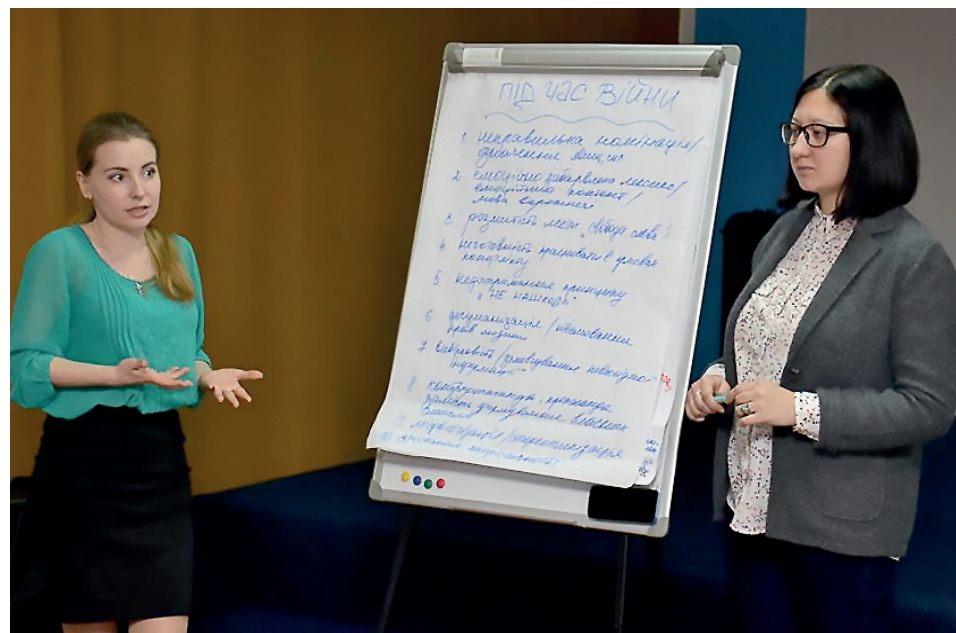
Цими ж проблемами четвертий рік поспіль переймаються тією чи іншою мірою й українські медійники та провідні журналістські організації. Збройний конфлікт і викликана ним суспільно-політична криза підштовхнули теоретиків і практиків журналістської справи до обговорення таких негативних явищ як смислові війни, інформаційне протистояння, маніпуляції і фейки, дегуманізація, мова ворожнечі, до спроб виробити інструменти протидії, які можна вписати в категорії медіаграмотності, конфліктно-чутливої та адвокаційної журналістики, що акцентують увагу на проблемах критичного мислення, медіаетики і моралі, гуманістичних засад і прав людини.

І все ж, попри ілюзію вирішеності проблем, своєрідну виснаженість, втому від теми конфлікту, саме зараз ми нарешті готові акумулювати весь досвід, робити конкретні висновки та будувати перспективи. А підтвердженням цього став насичений старт другого семестру для викладачів і студентів спеціальності «Журналістика».

Особливий темп задав перший день весни, коли студенти-журналісти небезпідставно заздрили Герміоні, героїні циклу романів про Гаррі Поттера, з її маховиком

часно з різними, але надзвичайно важливими та корисними заходами завітали Голови (нинішній і попередній) Комісії з журналістської етики! Андрій Куликов у Вінницькій обласній державній адміністрації презентував проект Національної журналістської премії «Media etc 2.0» місцевим медійникам і провів медіа-диспут на тему «Сучасні медіа: тенденції, популярність і боротьба з фейками». Журналісти, блогери, представники влади, студенти та науковці дискутували та разом намагалися знайти відповіді на запитання про природу і наслідки фейків, причини популярності негативної інформації, шляхи ефективного взаємодії влади і медіа. Окрема дискусія стосувалася майбутнього власне журналістської професії, питань про те, чого та навіщо навчати майбутніх журналістів, які навички будуть в інформаційних трендах у найближчому майбутньому.

А засновник «Дзеркала тижня» Володимир Мостовий особисто завітав до нашого міста, щоб спільно з фахівцями Академії української преси, Андрієм Юричком та Андрієм Коваленком, провести тренінг для майбутніх журналістів «Висвітлення конфліктів: стандарти журналістської діяльності». Під час інтенсивного навчання студенти дізналися про специфіку медій-

сесією піврічного стажування, яке викладачі кафедри журналістики Анна Глушко та Аліна Рудченко здійснили завдяки проекту «Академія з прав людини для журналістів і журналісток», ініційованого Центром інформації про права людини, Уповноваженим Верховної

Т. Шевченка, учасники й організатори обговорили шляхи впровадження цінностей прав людини в журналістську освіту, поділилися досвідом своїх кафедр і факультетів, а також домовилися про підготовку збірки наукових статей, присвячених плануванню та ор-

ганізації журналістської освіти на цінностях прав людини. Безперечною перевагою для наших викладачів стала можливість познайомитися з колегами з різних регіонів, а також долучитися до підготовки збірників навчальних планів і лекцій «Права людини та мас-медіа в Україні».

Своїми враженнями від тренінгу поділилася Аліна Рудченко, асистент кафедри журналістики: *«Я не перебільшу, якщо скажу, що Академія змінила моє життя, спосіб мислення і світогляд. Права людини – фундаментальна категорія, без розуміння якої неможливо побудувати успішну державу і суспільство. Я щаслива, що зможу навчати цьому студентів-журналістів, а вони згодом транслюватимуть ці ідеї в публічний простір. На фінальній сесії ми отримали змогу представити наші напрацювання, одержали надзвичайно корисні для подальшої роботи матеріали, і, головне – дізналися, що Академія на цьому не закінчується. На нас чекають наукові конференції, конкурси і фестивалі. Все тільки починається!»*

Поряд із тренінговою та навчальною активністю студенти-журналісти традиційно демонструють свою зацікавленість в науці. На початку квітня на філологічному факультеті Донецького національного університету імені Василя Стуса відбулася VI Всеукраїнська науково-практична конференція для студентів та аспірантів «Актуальні проблеми розвитку засобів масової комунікації в сучасній Україні». Відкриття наукової зустрічі розпочалося з ще одного підсумково-привітального заходу – урочистого нагородження учасників піврічної програми підвищення кваліфікації «Практикум «Журналіст сучасних медіа» для викладачів і магістрів кафедр журналістики ДонНУ імені Василя Стуса та ЖДУ імені Івана Франка, здійсненої за підтримки Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Програми Фонду розвитку українських ЗМІ Посольства США в Україні. Під час чотирьох тренінгових модулів учасники програми знайомилися з елементами сторітелінгу, сучасними інструментами для роботи з фото- і відеоконтентом, платформами для створення таймлайнів та ін-

ших видів інфографіки, конструкторами сайтів, інструментами фактчекінгу, а також традиційно дискутували про виклики сучасного медіапростору та проблеми функціонування медіа в умовах конфлікту. Підсумком програми стала розробка викладачами та магістрами власних тренінгових програм, які наразі проходять конкурсний відбір і стануть цікавою складовою навчального процесу. Тож, як бачимо, потяг до навчання притаманний не тільки нашим студентам, але й викладачам кафедри журналістики.

Безперечно, окремої уваги заслуговує і сама конференція молодих науковців: фахова дискусія, велика кількість запитань, обговорення найцікавішого і найактуальнішого в сучасних медіа – все це, переконані організатори, стало вже фірмовим знаком наукового заходу, який вшосте проводиться за ініціативи кафедри журналістики. Тематика доповідей також засвідчила актуальність вивчення досвіду висвітлення конфлікту в медіа, специфіки інтерпретацій ключових подій збройного протистояння журналістами, проблем застосування етичних вимог до військової тематики, висвітлення прав та інтересів різних категорій населення, які були втягнені в конфлікт (СММ, військові, ВПО). Високий рівень виступів і ґрунтовність досліджень молодих вчених з 8 провідних університетів України вразили як журі, так і слухачів конференції. Так, зокрема, декан філологічного факультету Володимир Мозгунов висловив переконання, що конференції такого рівня вже час переходити зі статусу всеукраїнської у міжнародну. Маємо сподівання, що викладачам і студен-

там спеціальності «Журналістика» вдасться реалізувати таке побажання-рекомендацію наступного року!

Традицією для кафедри та її вихованців стають і зустрічі з іноземними журналістами та теоретиками медіа. Особливо цінним в таких

ють поняття асиметричної війни. Також учасники зустрічі обговорили проблеми дотримання етичних і професійних вимог в матеріалах на конфліктну тематику та порівняли український досвід з практичними кейсами, що стосувалися проявів мови ворожнечі та специфіки подачі фактів про тероризм в європейських медіа.

Сподіваємося, такий темп освітніх заходів, що вже стає доброю традицією для викладачів ті студентів кафедри журналістики, надихатиме майбутніх професіоналів та такий же плідний режим роботи і водночас – на пошук болючих питань для української спільноти, а також свідомий і виважений підхід до висвітлення чутливих тем. До того ж, попереду в наших журналістів – літня виробнича практика, яка, маємо переконання, стане лакмусовим папірцем вдалого застосування

заходах є порівняння вітчизняного медійного досвіду з розумінням журналістських стандартів і конфліктно-чутливої журналістики за кордоном. Саме таким досвідом 19 квітня поділилися з учасниками фахового семінару журналісти Клеменс Шолль з Німеччини і Штефан Шохер з Австрії, які разом з Іваном Гайвановичем, старшим фахівцем з комунікації Association4U, завітали в гості до кафедри журналістики у рамках проекту «Підтримка впровадження Угоди про асоціацію між Україною та ЄС». Свою зустріч запрошені експерти розпочали зі знакової тези, яка і задала загальний напрям дискусії: «Першим постраждалим в будь-якій війні є правда». Особливий інтерес у присутніх викликало обговорення підходів до номінації як самих подій на сході України, так і їх учасників. Так, зокрема, закордонні колеги практично не використовують термінів «інформаційна війна»/«гібридна війна», натомість в таких випадках застосову-

такого багатого навчально-наукового досвіду у професійній діяльності. Завідувач кафедри журналістики Олена Тараненко додає: *«Так, поєднання практики з навчанням є найбільш ефективним шляхом до успіху, особливо в журналістиці. Ми розцінюємо як саме такі знаки успіху високі досягнення і у фаховій олімпіаді наших студенток Каріни Козак і Василини Вдовиченко, і у II турі Всеукраїнського конкурсу наукових робіт із галузі знань «Журналістика», де наша магістрантка Катерина Семивол посіла друге місце.*

Тут важливі не власне призові місця, а саме ознаки того, що ми рухаємося у правильному напрямку – до безпосереднього застосування знань з теорії медіа для вирішення складних проблем сьогодення. Щиро сподіваємося, що наші студенти в результаті такого інтегрованого та інтенсивного навчання стануть журналістами, якими буде пишатися Стусівський університет!»

МІЖФАКУЛЬТЕТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ КАФЕДРИ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І КУЛЬТУРИ

Наталія Шаповалова,
доцент кафедри
української філології
і культури

Особлива увага приділяється викладанню дисциплін українознавчого циклу («Українська мова за професійним спрямуванням» та «Українознавчі студії»), оскільки вони мають виняткове значення для формування мовної й концептуальної картин світу й системи цінностей майбутніх фахівців. Кожен студент університету, незалежно від того, за якою спеціальністю він навчається – це не тільки майбутній фахівець у певній галузі знань, але, перш за все – громадянин своєї країни і всебічно розвинена особистість, здатна креативно й творчо реалізуватися в сучасному культурному просторі, знати й поважати культуру свого народу, сприяти збереженню й зміцненню традицій. Це добре розуміють викладачі кафедри української філології і культури (в. о. завідувача кафедри – доц. О. В. Антонюк), які, працюючи зі студентами різних спеціальностей, прагнуть зробити процес пізнання української мови й культури творчим і цікавим, відповідним пізнавальним потребам молоді. Колектив кафедри систематично організовує навчально-виховні заходи, залучаючи студентів різних спеціальностей до активного культурного життя.

Колектив кафедри бере активну участь у підготовці і проведенні традиційного Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика, який має на меті утвер-

Кафедра української філології і культури, продовжуючи двадцятирічну традицію, здійснює активну міжфакультетську роботу з естетичного виховання студентів, формування у них етнічної й національної ідентичності.

дження державного статусу української мови, піднесення її престижу серед молоді.

Одним із важливих напрямів роботи кафедри є навчальні екскурсії культурологічної спрямованості. Впродовж навчального року викладачами кафедри (О. В. Антонюк, В. В. Краснікова, Н. П. Шаповалова, І. В. Петрова, О. П. Жаровська, Г. І. Лазаренко, Т. А. Пилипак) було організовано екскурсії до Вінницького обласного художнього й Вінницького обласного краєзнавчого музеїв, які відвідали студенти філологічного, юридичного, біологічного, економічного, фізико-технічного, хімічного факультетів, а також факультетів іноземних мов, математики та інформаційних технологій, що дало змогу поглибити знання про різні етапи українського культурогенезу, замислитися над цінністю культурних надбань попередніх поколінь та необхідністю їх збереження для нащадків. Для студентів факультету іноземних мов спільно з колективом Вінницького обласного художнього музею було реалізовано англо-українську екскурсію, в рамках якої пізнання української культури органічно поєдналося з удосконаленням комунікативних навичок.

Нещодавно відбулася ще одна

важлива подія – екскурсія до Національного художнього музею (м. Київ). Цього разу в рамках дисципліни «Українознавчі студії» Національний художній музей відвідали студенти філологічного факультету спеціальностей «Психологія» й «Українська мова та література», а також студенти біологічного факультету спеціальностей «Біологія» та «Екологія». Під керівництвом викладачів студенти спочатку прослухали лекцію на тему «Українське мистецтво в музеях світу», а потім ознайомилися з унікальними експонатами з колекції музею – всесвітньо відомими творами українських митців різних епох: старовинними іконами, живописними й скульптурними перлинами українського бароко, картинами видатних художників XIX–XX століть.

Ще одним перспективним напрямом роботи кафедри філології і куль-

тури є залучення студентів різних спеціальностей до етнокультурологічних проєктів. Цього року за сприяння керівництва біологічного факультету відбулися Андріївські вечорниці, які підготували студенти 2-го курсу спеціальностей «Біологія» й «Екологія» в рамках дисципліни «Історія української культури». Захід пройшов у формі вистави, герої якої разом із глядачами потрапили в минуле й поринули у світ народних традицій, взяли участь у молодіжних андріївських забавах, відкрили для себе зміст обрядових дій, мудрість і красу народних традицій.

КАФЕДРА ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ І АУДИТУ ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА ПРОВЕЛА II РЕГІОНАЛЬНУ ОБЛІКОВО-ЕКОНОМІЧНУ ОЛІМПІАДУ

МІЙ ПЕРШИЙ КРОК У ПРОФЕСІЙНЕ МАЙБУТНЄ

У 2016 році кафедрою обліку, аналізу і аудиту Донецького національного університету імені Василя Стуса з метою популяризації економічних спеціальностей, зокрема спеціальності «Облік і оподаткування», серед випускників загальноосвітніх шкіл і вищих навчальних закладів I–III рівня акредитації започатковано Регіональну обліково-економічну олімпіаду «Мій перший крок у професійне майбутнє».

Олена Поліщук,
доцент кафедри
обліку, аналізу і
аудиту

Зазвичай вона проводиться у два етапи. Цього навчального року олімпіада стартувала 2 грудня 2017 року. У I турі, який проводився он-лайн, взяли участь 20 одинадцятикласників і 43 студенти навчальних закладів I–III рівнів акредитації. II тур – очний, стартував 17 лютого 2018 року. Його учасниками стали 12 учнів і 33 студенти навчальних закладів I–III рівнів акредитації.

Урочисто відкрив II етап Регіональної обліково-економічної олімпіади завідувач кафедри обліку, аналізу і аудиту Донецького національного університету імені Василя Стуса, доктор економічних наук, професор Євген Іонін. Він привітав учасників олімпіади, розповів про історію створення кафедри та її сучасний розвиток, основою якого є висококваліфікований професорсько-викладацький склад, створення умов для оволодіння студентами необхідними навичками для формування конкурентоспроможності випускників на ринку праці, прагнення в реалізації наявного потенціалу кафедри.

Загалом учасниками олімпіади серед учнів загальноосвітніх навчальних закладів стали: 9 шко-

лярів із м. Вінниці, 8 осіб із Вінницької області та 3 – з інших областей (Житомирської, Київської та Донецької). Також до участі в олімпіаді долучилися учні Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжре-

гіональне вище професійне училище», Вищого професійного училища №11 м. Вінниці та студенти Могилів-Подільського монтажно-економічного коледжу.

Переможці II Регіональної обліково-еко-

номічної олімпіади «Мій перший крок у професійне майбутнє» були нагороджені почесними грамотами та цінними сувенірами з брендом Стусівського університету, а учасники – сертифікатами і подарунками від газети «Все

про бухгалтерський облік». Також були надіслані подяки навчальним закладам.

Для організації олімпіади був залучений увесь колектив кафедри обліку, аналізу і аудиту, а також студенти першого курсу ДонНУ імені Василя Стуса, котрі забезпечили оперативне керування процесом проведення олімпіади. Завдяки проведеній олімпіаді учасники мали змогу поспілкуватися з представниками кафедри обліку, аналізу і аудиту щодо вибору майбутньої професії та процесу вступу, отримати інформацію про особливості навчання за спеціальністю «Облік і оподаткування» в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса.

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

ВІДКРИТА БІЗНЕС-АКАДЕМІЯ

Протягом цього навчального року діяльність Відкритої бізнес-академії поєднала традиційні методи роботи з інноваційними інтерактивними формами.

Ефективними є малі форми відкритих заходів (інтерактивні лекції, майстер-класи, тренінги), але найпопулярнішими стали Школи Юних: 20-30-годинні програми за профілями підготовки економічного факультету.

ВЖЕ В ЦЬОМУ РОЦІ БУЛО РЕАЛІЗОВАНО

Тож, давайте знайомитися!
ШКОЛА ПІДПРИЄМЦЯ «Я – BOSS»

форматі «живої бібліотеки» зустріч із викладачами та студентами, які мають власний підприємницький досвід.

Підприємництву потрібно вчитися! Бізнес-освітою для дорослих вже давно нікого не здивуєш. А от навчати підлітків, як розпочати власну справу – тенденція для України нова. Кафедра підприємництва, корпоративної та просторової економіки переконана, що підприємництву потрібно вчитися, і вчитися майже з дитинства. Саме тому в березні було організовано Школу підприємця під назвою «Я – Boss».

Знайти і оцінити свою бізнес-ідею, зрозуміти, як буде працювати ваш бізнес, скільки необхідно вкласти в нього грошей, де можна їх взяти, як залучити інвесторів, як оцінювати ефективність прийнятих рішень – все це могли спробувати учасники школи впродовж місяця тренінгових занять.

Всі тренінги були присвячені актуальним проблемам підприємницького середовища, а саме: Як організувати власну справу? З чого почати? Як і де взяти кошти для свого проекту? Що таке фандрайзинг та краудфандинг? Чи можливо заробляти, не встаючи з дивану? Дропшипінг – бізнес без вкладень. Особливий інтерес учасників викликала проведена у

Завершився тренінговий курс для учнів школи презентацією власних бізнес-проектів.

ШКОЛА УСПІХУ АБО HR ДЛЯ ЖИТТЯ

Школа успіху або HR для життя – це не просто можливість ближче познайомитися з особливостями роботи ейчар-менеджера або фахівця у сфері праці, а можливість навчити учасників складових успішності справжнього лідера, керівника чи навіть простого фахівця, стимулювати їх до розвитку своїх талантів. Знання і навички, які вони отримують, роблять їх більш конкурентоздатними, формують базу для усвідом-

леного вибору подальшої професії й уособлення себе як професіонала обраного напрямку.

Учасники Школи успіху збагатилися найбільш затребуваними компетенціями сьогодення.

Як поводити себе під час проведення співбесіди, та як до неї підготуватися? Чого чекати від інтерв'юера? Як правильно розподіляти час? Як розпізнати конфлікт та управляти ним? Яку стратегію вирішення конфліктів краще обрати? Хто такий справжній лідер? Чи можна управляти власним іміджем? Майстер-клас з формування корпоративного іміджу, роліва гра, профорієнтаційні тестування та інші інтерактивні методи роботи були застосовані у проведенні занять школи.

Отже, всі учасники HR-школи – дізналися про професію HR, набули нових навичок і знань, а також провели чудово час у компанії справжніх професіоналів кафедри менеджменту та поведінкової економіки.

ШКОЛА АУДИТОРА

Мета цієї школи – сформувати позитивні погляди та переконання щодо професії сучасного бухгалтера, аудитора, загальні знання про бухгалтерський облік, познайомитись із становленням професії бухгалтера в сучасному світі. Неабиякий інтерес у школярів викликала Школа аудитора, адже май-

Наталія Гуцуляк,
старший викладач кафедри
менеджменту та поведінкової
економіки економічного факультету

же п'ятдесят абітурієнтів скористалися шансом проявити себе ще на шкільній лаві і продемонструвати свої знання математики, загальну ерудицію, готовність приймати відповідальні рішення і системно мислити, щоб у майбутньому стати студентами кафедри обліку, аналізу та аудиту.

ШКОЛА ФІНАНСИСТА

Школа фінансиста знайомить абітурієнтів та майбутніх студентів спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування» з основами оподаткування, фінансової діяльності підприємств, управління особистим бюджетом, діяльності установ банківської сфери та іншим.

Абітурієнти мають можливість познайомитися з викладачами та відчути себе справжніми студентами. Цього року наші викладачі провели заняття на теми: «Гроші: походження, еволюція та перспективи функціонування», «Фінансове шахрайство – небезпечна зброя сьогодення», «Фондові ринки: як на них заробляти?» «Чуже в борг брати – своє віддавати».

ШКОЛА ЕКОНОМІСТА-МІЖНАРОДНИКА

Школа міжнародника досить актуальна, завжди цікавить майбутніх студентів, так як інтерес до процесів глобалізації та до міжнародних економічних відносин по-

го бізнесу, яку вперше в цьому сезоні підготували та провели викладачі кафедри підприємництва, корпоративної та просторової економіки. Цей курс тренінгів саме для амбітної молоді, яка планує своє життя поєднати з самою перспективною сферою – туризмом! Було багато цікавого і корисного для тих, хто любить багато подорожувати: шопінг-туризм, івент-туризм, культурологічний туризм, як подорожувати «дешево і несердито» та туристичні дестинації – усе про сферу гостинності. У програмі туристичного бізнесу школярі продавали емоції та вивчали сферу гостинності, знайомилися з культурологічним шопінгом та відвідали майстер-клас «Організація івентів від А до Я». Сфера туризму захоплює майбутніх студентів, які вже планують свою кар'єру в туризмі, готельно-ресторанному бізнесі та в event-індустрії.

ШКОЛА АНАЛІТИКА

Майстер-клас «Просто про складну аналітику» підготувала команда кафедри бізнес-статистики та економічної кібернетики. Вперше в абітурієнтів з'явилась унікальна можливість познайомитися з професією бізнес-аналітика, дізнатися про методи аналізу інформації, навчитися моделювати про-

стійно зростає.

Учасники школи мали змогу дізнатися про ринок криптовалют і його можливості, ознайомитися з особливостями маркетингової діяльності транснаціональних корпорацій. На тренінгах в абітурієнтів була можливість дізнатися про творчий підхід у бізнесі та відпрацювати свої креативні навички! В ході тренінгу «Несправжні друзі перекладу» були обговорені цікаві аспекти труднощів перекладу в мультикультурному світі.

Викладачі кафедри міжнародних економічних відносин наповнили програму школи економіста-міжнародника доступними практичними кейсами та теоретичною частиною.

ШКОЛА ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ

«Коли робота – відпочинок!» – таку креативну назву мав перший тренінг досить успішної Школи туристично-

цеси та виконувати прогностичні розрахунки для свого бізнесу, приймати ефективні управлінські рішення засобами інтуїції, логіки й аналітики. Девіз Школи аналітики – «Хто володіє інформацією, той володіє світом».

І все ж таки, чим саме захопили нові проекти ВБА і чим ми цікаві?

Отримуючи безліч відгуків від учасників Шкіл юних робимо такі висновки: неформальна обстановка, можливість проявити свої емоції, приховані творчі здібності та знання, нові друзі та поради, відкритість у спілкуванні з викладачами і тренерами, комфортна адаптація до майбутнього навчального процесу, розвиток професійних компетенцій, що остаточно допомагають визначитися з майбутньою професією. Ось такі потреби сучасної молоді!

ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ - 2018:

ЯК ВСТУПИТИ ДО ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА У 2018 РОЦІ?

ОСНОВНІ ДАТИ ДЛЯ ВСТУПНИКІВ НА СО «БАКАЛАВР» НА ОСНОВІ ОКР «МОЛОДШИЙ СПЕЦІАЛІСТ» ТА ВСТУПНИКІВ НА ПАРАЛЕЛЬНЕ НАВЧАННЯ** У 2018 РОЦІ

** Відповідно до п.2.1 Правил прийому до ДонНУ імені Василя Стуса.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ!

На вимогу вступника Приймальна комісія засвідчує копію атестата про повну загальну середню освіту і додатка до нього, копію сертифіката ЗНО та інших документів при наявності оригіналів зазначених документів.

КРОК 1

ПОДАЧА ЗАЯВ І ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ ВСТУПУ

12 липня розпочинається прийом заяв та документів від вступників на основі повної загальної середньої освіти

Якщо абітурієнт має право на складання вступних випробувань, зарахування за співбесідою, першочергове зарахування (відповідно до п.7 Правил прийому до ДонНУ імені Василя Стуса), він повинен подати заяву у паперовій формі разом з оригіналами та копіями відповідних документів до 18 години 20 липня до приймальної комісії ДонНУ імені Василя Стуса в одному з чотирьох міст: Вінниця, Хмельницький, Костянтинівка, Маріуполь.

Якщо абітурієнт не має пільг і планує вступати на денну та/або заочну форму навчання, то повинен подати заяву до 18 години 26 липня для участі у конкурсі на місця державного замовлення та до 16 години 10 серпня для участі у конкурсі на заочну форму навчання на місця за кошти фізичних або юридичних осіб шляхом заповнення електронної форми в режимі онлайн на сайті ez.osvitavsiv.org.ua. Після цього перейти одразу до Кроку 3.

ПРОХОДЖЕННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ, ЯКІ ПРОВІДИТЬ ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

Звертаємо увагу!

Вступник зобов'язаний подати усі копії документів, які підтверджують право на участь у конкурсі за результатами вступних екзаменів, зарахування за співбесідою, першочергове зарахування до 18 години 20 липня.

3 програмами підготовки до вступних випробувань можна ознайомитися на офіційному сайті університету.

21-23 липня - Проведення співбесід

21-26 липня - Проведення вступних іспитів

КРОК 3

ОПРИЛЮДНЕННЯ РЕЙТИНГОВИХ СПИСКІВ ВСТУПНИКІВ

Рейтингові списки Приймальна комісія ДонНУ імені Василя Стуса оприлюднює на офіційному сайті donnu.edu.ua

24 липня - списки осіб, рекомендованих до зарахування за результатами співбесіди за державним замовленням.

1 серпня - рейтингові списки вступників за державним замовленням.

13 серпня - рейтингові списки вступників за кошти фізичних або юридичних осіб.

ВИКОНАННЯ ВСТУПНИКАМИ УМОВ ДЛЯ ЗАРАХУВАННЯ

Для виконання умов для зарахування (тобто подачі оригіналів відповідних документів) відводяться наступні терміни:

25 липня - Виконання до 18:00 вступниками вимог щодо зарахування на місця державного замовлення за результатами співбесіди.

6 серпня - Виконання до 18:00 вступниками вимог щодо зарахування за державним замовленням.

16 серпня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (1-а хвиля).

26 серпня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (2-а хвиля).

19 вересня - Виконання до 16:00 вступниками вимог щодо зарахування за кошти фізичних або юридичних осіб (3-я хвиля).

КРОК 5

ЗАРАХУВАННЯ ВСТУПНИКІВ

26 липня - Зарахування до 12:00 за державним замовленням за результатами співбесіди.

7 серпня - Зарахування до 12:00 вступників за державним замовленням.

17 серпня - Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб* (1-а хвиля).

30 серпня - Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб* (2-а хвиля).

20 вересня - Зарахування до 15:00 вступників за кошти фізичних або юридичних осіб*.

* - за умов подачі заяв на денну форму до 18:00 26 липня, та до 16:00 на заочну форму навчання.

На базі Донецького національного університету імені Василя Стуса та Костянтинівської філії ДонНУ імені Василя Стуса створено Освітній центр «Донбас-Україна» для надання можливості абітурієнтам з територій тимчасово непідконтрольних українській владі вступити до ДонНУ імені Василя Стуса за спрощеною процедурою та отримати якісну українську освіту. Детальна інформація на офіційному сайті університету www.donnu.edu.ua.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

м. Вінниця

Адреса: вул. 600-річчя, 21, каб. 101
Телефон: +380 (432) 50-89-32,
+380 (98) 971-96-40
E-mail: pk@donnu.edu.ua

м. Хмельницький

Адреса: вул. Свободи, 36, каб. 202
Телефон: +380 (382) 65-76-23,
+380 (382) 72-48-37
E-mail: podillya-center@donnu.edu.ua

м. Костянтинівка

Адреса: пр-т Ломоносова, 157
Телефон: +380 (66) 918-63-62
E-mail: konst@donnu.edu.ua

м. Маріуполь

Адреса: вул. Азовстальська, 4, каб. 8
Телефон: +380 (629) 46-55-34,
+380 (67) 399-66-56,
+380 (66) 362-48-30
E-mail: mariupol@donnu.edu.ua

Графік роботи

Пн.-Пт.: 09:00 - 16:00
Перерва: 13:00 - 14:00
Сб.: 09:00 - 14:00
Перерва: немає

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

НОВИНИ ВСТУПУ І СЕКРЕТИ ПРАВИЛЬНОГО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ

ЯК ПОДАТИ ЗАЯВУ В ЕЛЕКТРОННІЙ ФОРМІ?

КРОК 1

Перейти на сайт
ez.osvitavsim.org.ua

Щоб зареєструватись на сайті необхідно заповнити наступні поля: логін, адреса електронної пошти, номер сертифіката, пін-код, рік отримання, серія та номер атестата, середній бал, після чого поставити відмітку «Я ознайомлений з правилами прийому», «Я ознайомлений із вимогами...», ввести цифри і букви з картинки і натиснути на посилання «Далі». На завершення треба підтвердити, що Ви ввели вірні дані, і завершити реєстрацію.

У разі успішної реєстрації Ви отримаєте на екрані повідомлення. У цьому повідомленні також буде відображений ЛОГІН та надано ПАРОЛЬ для входу в електронний «Кабінет вступника». На вказаний Вами e-mail також надійде повідомлення з логіном та паролем.

КРОК 2

Увійти до
електронного
кабінету,

заповнити особисті дані для подання електронних заяв, номер мобільного та домашнього (стаціонарного) телефону.

КРОК 3

Натиснути
на посилання
«Подати заяву»,

поставити відмітку «За розташуванням» та обрати: область, населений пункт, вищий навчальний заклад, спеціальність, факультет, спеціалізацію (освітню програму), якщо вона існує. Встановити пріоритет заяви (при поданні заяви на спеціальність (спеціалізацію), на якій передбачено прийом за кошти державного бюджету). У разі подання заяви на спеціальність (спеціалізацію) на навчання за кошти фізичних та юридичних осіб, треба встановити позначку «За кошти фізичних або юридичних осіб (контракт)». Кількість подання таких заяв не обмежується. Поставити відмітку «Я маю потребу у гуртожитку» (у разі потреби). Поставити відмітку «Я ознайомлений з правилами прийому до обраного ВНЗ». Натиснути на посилання «Подати заяву».

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ВСТУПУ ДО ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА:

- 1 копія паспорта громадянина України або свідоцтва про народження (для осіб, які за віком не мають паспорта)
- 2 довідка про реєстрацію місця проживання (як додаток до паспортів з безконтактним електронним носієм та без безконтактного електронного носія)
- 3 атестат про повну загальну середню освіту і додаток до нього
- 4 сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти із зовнішнього незалежного оцінювання з відповідних конкурсних предметів
- 5 копія військового квитка або приписного свідоцтва (для військовозобов'язаних при вступі на денну форму)
- 6 4 кольорових фотокартки розміром 3*4 см
- 7 документи, які підтверджують право на участь у конкурсі зі спеціальними правами за результатами вступних екзаменів, зарахування за співбесідою, зарахування за квотами, переведення на вакантні бюджетні місця (за наявності)
- 8 копія довідки про присвоєння індивідуального податкового номеру (ІПН) (у разі присвоєння)

ВАРТО ПАМ'ЯТАТИ!

- 1 Вступники на основі повної загальної середньої освіти подають сертифікати ЗНО, видані виключно у 2016, 2017 та 2018 році, ОКРІМ сертифікату ЗНО з іноземної мови (дійсний лише сертифікат 2018 року).
- 2 Вступники на основі повної загальної середньої освіти мають право подати до 7 заяв на 4 спеціальності, які фінансуються за рахунок державного бюджету. Кількість подання заяв на спеціальності (спеціалізації), на яких не передбачено прийом за кошти державного бюджету, не обмежується.
- 3 Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.
- 4 Заяви в паперовій формі подаються вступником особисто.
- 5 Під час подання заяв для вступу на бюджетні місця денної та заочної форм навчання вступник зазначає у кожній заяві її пріоритетність відносно інших поданих ним заяв. При цьому показник пріоритетності 1 означає найвищу пріоритетність.
- 6 Зазначена вступником пріоритетність заяв не може бути змінена.

ОСНОВНІ ДАТИ ДЛЯ ВСТУПНИКІВ НА СО «МАГІСТР» У 2018 РОЦІ

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

«МИТЕЦЬ ПОТРІБЕН СВОЄМУ НАРОДОВІ ТІЛЬКИ ТОДІ, КОЛИ ЙОГО ТВОРЧІСТЬ ПРОХОДИТЬ КРІЗЬ НЕРВ ЩОДЕННОГО НАРОДНОГО ЖИТТЯ»

20-21 квітня в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса відбувся традиційний науковий захід – VI Міжнародна науково-практична конференція «Василь Стус: життя, ідеологія, творчість, соціополітичний і літературний контекст», присвячена вшануванню пам'яті Героя України, випускника Донецького університету, відомого українського поета, перекладача, літературознавця, правозахисника, незламного лицаря правди і свободи Василя Семеновича Стуса.

У ній взяли участь більше 100 учених із понад 20-ти наукових інституцій і ВНЗ України та Європи. Географія учасників конференції досить широка: Вільне, Франкфурт-на-Майні, Варшава, Белград, Париж, Київ, Дніпро, Херсон, Запоріжжя, Луцьк, Миколаїв, Кам'янець-Подільський, Тернопіль, Одеса, Ізмаїл, Маріуполь, Слов'янськ та інші міста.

З вітальним словом до учасників конференції звернувся ректор ДонНУ імені Василя Стуса, Заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор Роман Гринюк. Він підкреслив значовість цієї події для Стусівського університету: «Для вузу, що гордо носить ім'я Василя Стуса, – це знакова і непересічна подія. До того ж, цього року уся Україна та світ відзначають 80 років від дня народження незламного лицаря правди й свободи Василя Семеновича Стуса. Саме на Вінниччині та Донеччині переплелися дві долі: переміщеного університету і геніального митця. Його ім'я – це сила духу нашої університетської родини! Воно утверджує неперервну тяглість історії, відбиває нашу громадянську позицію, нашу незламність».

Директор Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка НАН України, академік НАН України, доктор філологічних наук, політичний і громадський діяч Мико-

ла Жулинський розкрив важливість таких понять як «гідність» і «воля» у долі Василя Стуса: «Не випадково я назвав свою тему доповіді «Василь Стус: гідність і воля». Ці два поняття, на мою думку, надзвичайно важливі в життєвій і творчій долі Василя Стуса, тому що саме його людська і національна гідність зобов'язувала його прагнути свободи: свободи, передусім для себе, як унікальної особистості, свободи для творчого самоздійснення і свободи для свого народу. Через 5 років після арешту 18 січня 1972 року Василь Стус, як він писав «обживаючи хату», камеру в слідчому ізоляторі, «стілець і ліжко вільних три квадрати», цей гіркий іспит долі назве «своїм новим народженням», відчутим і вираженим «в оніві тіла і в онові духу». У просторі несвободи Василь Стус шукає внутрішній вимір для подолання загрозливого для душі відчуження від істинного «Я», і цей вихід він бачить у поезії. Лише за один день 18 січня 1972 року поет напише чотири вірші. Він усвідомлює, що поезія – це шлях до себе».

Генеральний директор Національного музею Тараса Шевченка, голова Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес

літераторів України», лауреат національної премії імені Тараса Шевченка, невідомий популяризатор поетового слова Дмитро Стус у своїй доповіді зацентрував увагу учасників конференції на іменах тих людей, котрі в силу своєї віри, відчуття своїх потреб зробили можливим подальший поступ у справі пізнання Василя Стуса: «Мені б хотілося сьогодні згадати імена тих людей, з яких все починалося. Очевидно, без них не вдалося б видати базовий дев'ятитомник, створений у стінах Інституту літератури, зробити перші кроки у Вінниці й Донецьку. Знову ж, Вінниця і Донецьк переплітаються. Вінниця в долі Василя Стуса присутня в двох важливих іменах: Михайлини Коцюбинської, яка доклала багато зусиль для видання його спадщини, та Василя Циганюка, довголітнього директора Вінницької обласної універсальної наукової бібліотеки імені К. А. Тімірязєва, який у далекому 1989 році був ініціатором проведення Стусівських читань. Не можу не згадати людину, яка дуже багато зробила для того, аби ім'я Василя Стуса повернулося в Донецьк. Це директор приватного музею Василя Стуса в Горлівці Олег Федоров. Пригадую, як він в середині 90-их рр. поділився зі мною своєю запевненою мрією – створити музей Василя Стуса на Донбасі. Її, на жаль, ніхто не підтримував, але йому вдалося її реалізувати, бо настав час думати про національну ідею. На підтвердження цих слів наводжу парадоксальні й афористичні цитати Василя Стуса: «Досить говорити про невмирущість і предків, відомо ж, щоб вони робили без нас», «Митець потрібен своєму народові тільки тоді, коли його творчість проходить крізь нерв щоден-

ного народного життя». Дмитро Васильович також окреслив результати діяльності віртуального музею Василя Стуса, створеного з метою популяризації творчого доробку поета серед молоді: «Мене тішить, що В. Стус по-новому відкривається для молоді: кому він допомагає подолати відчай, втому, комусь – обрати правильний шлях... Він своїм життям засвідчив, що людина може і повинна реалізовуватися в будь-яких умовах. Наразі ми збираємо експонати, які пов'язані з Василем Стусом, і адаптуємо їх до потреб сучасної молоді, яка сприймає інформацію через візуалізацію. Також ми створили сторінку в соціальній мережі Facebook і розвиваємо соціальну антропологію у віртуальному музеї Василя Стуса за аналогом європейських та американських музеїв».

Доктор філологічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, Заслужений працівник освіти України Анатолій Загнітко відзначив неповторність творчої особистості митця у мовному світі Василя Стуса. Анатолій Панасович обґрунтовано довів, що життєвий шлях Василя Стуса є взі-

рцем віри у свій народ, незламності духу та постійної боротьби: «Життя Василя Стуса є зразком громадянської принципності, стійкості й відданості рідному народу. Він боровся словом, а з ним – сила! Відстоював правду, а зустрів – неправду, обман. Він був принциповим, а йому протиставляли безпринципність, арешти, судимість, в'язницю, заслання, смерть. І через роки тяжке, але щасливе життєствердне повернення додому. У всіх життєвих випробуваннях визначальною була для нього мова, як важливість, як можливість самореалізації, самоідентифікації, самоудосконалення, відчуття знедоленості з рідним народом, нацією, її високим життєствердним життєпереможним духом. Ім'я Василя Стуса, одного із найяскравіших поетів сучасності, стоїть на чільному місці. І лише тому, що образ цієї особистості, поета великого непереможного поступу стало символом незламності духу, людської національної гідності, патріотизму, а й тому, що «в смерті обернувся до життя» і «в смерті з рідних краєм поріднився». Через смерть – утвердження, через смерть – перемога, через смерть – життєствердна самоідентифікація».

Надзвичайно цікавою і пізнавальною була доповідь Володимира Шовкошитного, громадського і державного діяча, учасника перепоховання Василя Стуса, для якого він став символом незламності духу українського народу, поетом світового масштабу. Він із захопленням розповідає про перше знайомство з поезією Василя Семеновича: «Для мене Стус став абсолютно знаковою фігурою. Вперше прочитав всього-на-всього п'ять його віршів, які були надруковані спочатку в газеті «Молода гвардія», а потім у журналі «Україна». Я пригадую свої враження зі знайомства з цією енергетикою. Читаю вірш пам'яті Алли Горської «Ярїй душе, ярїй, а не ридай», потім «Як добре те, що смерті не боюсь я...». Пригадую, як мене познайомили з відомим режисером Станіс-

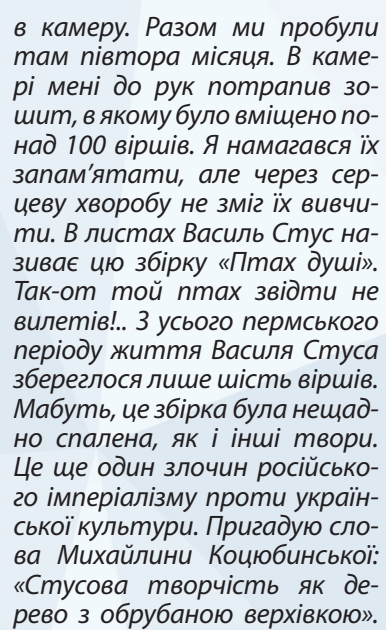
УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

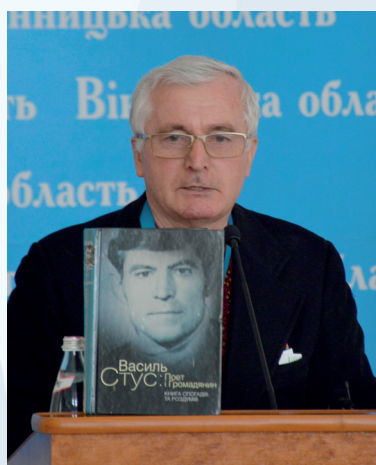
лавом Чернілевським, а він в свою чергу – з Дмитром Стусом, який тремтячими руками подарував мені збірочку «Палімпсести» і наголосив: «Тільки ж не загуби, бо одна!» Сама назва збірки – таємнича, адже «палімпсест» – це старовинний пергаментний рукопис, з якого стерто попередній текст і написано новий. Тобто одне життя вже прожито, інше – лише починається. Я взяв цю книгу до рук і на одному диханні прочитав, прожив її ...» Володимир Федорович також розкрив таєну перепоховання Василя Стуса: «Пам'ятаю, мені зателефонували з кіностудії та запропонували взяти участь у перепохованні Василя Стуса. Тоді я саме закінчував Літературний інститут. Я без вагань погодився. Всю акцію перепоховання я жив отим неймовірним світом Стусової поезії. Спочатку тодішня пермська влада не дала дозволу на екзумацію тіла Василя Стуса, обґрунтовуючи цю заборо-

всіх її етнічних територіях «від Сяну до Дону». За життя Т. Шевченка знали тисячі людей, Василя Стуса – сотні близьких до нього інтелігентів і тисячі людей, котрі про читали його збірки «Зимові дерева», «Палімпсести» тощо. Мільйонними накладом видається Тарас Шевченко, наклад про Василя Стуса давним-давно перевалив за мільйон. Коли ми відкрили труну Василя Стуса, його можна було впізнати по фотографії. Він залишився неплінним. Аналогічна ситуація сталася 1939 року, коли знімали хреста і ставили пам'ятник на могилі Тараса Шевченка на Чернечій горі в Каневі. Ось вам 7 співпадінь і моє глибоке переконання, що Василь Стус, є прямим втіленням Тараса Шевченка. Переконалися, ми матимемо Україну, про яку мріяв Тарас і за яку віддав життя Василь, коли першим канонізованим святом Української Помісної Православної Церкви стане наш земляк Василь Семенович Стус».

ля Стуса на самісіньке Різдво 1938 року, та не посміла його записати 7 січня, а записала 6. Але таки дала ім'я Василь, яке

домість... Далі Василя пере-
вели на іншу роботу. Він став
працювати інженером у Мі-

з грецької означає «володар», «господар», «цар». Василь Васильович, як ніхто інший знав про болі і переживання Василя Семеновича, адже півтора місяця був його співкамерником. Він розповідає: «Пригадую, як 4 вересня 1965 року в кінотеатрі «Україна» перед переглядом фільму «Тіні забутих предків» Василь Стус виступив на захист заарештованих кілька днів тому шістьдесятичників. 12 січня 1972 року його було заарештовано. Назавжди в моїй пам'яті залишиться ніч 1 серпня 1975 року, коли у Василя стався кроволив у шлунок. Він хотів вийти з барака, але знепритомнів і впав... Дякувати Богу, його вдалося врятувати...». Науковець пригадує, як вперше взяв до рук рукописи збірки «Птах душі», яким так і не вдалося вилетіти з карцеру: «У лютому 1984 року Василя Стуса помістили до мене

Василь Стус був оголеним нервом епохи, котра, дай Боже, вже минає. Він відчував її так тонко і гостро та пророкував майбутнє так точно, що ми ще не раз подивуємо його дарові. Саме ця здатність – бачити майбутнє – і є ознакою генія, саме цим він долучається до вічності».

Учасники конференції мали чудову нагоду почути захоплюючу розповідь шістдесятирічної, журналістки Маргарити Довгань, яка особисто працювала з Василем Стусом, підтримувала родину поета в скрутні часи. Вона поділилась емоціями та спогадами про першу зустріч із Василем Семеновичем та його обраницею: *«Випадкова зустріч в метро, у вуличному шумі. Стоїть пара, яка відразу мені впала в очі. Я подумала: Данте і Беатріче. Вона – ніжна і трепетна, він – сильний, гордий, профілем воістину Данте»*. Доля звела нас і вдруге.

ністерстві промисловості будівельних матеріалів. Ми працювали поряд впродовж трьох років, наші столи стояли поряд. Василь просвітляв мене, відкрив для мене геніального поета Подільського краю Володимира Свідзінського, великого Павла Тичину. Василь писав тоді прекрасну книгу про П. Тичину «Феномен доби». Він любив Тичину і розумів його драму». Захоплюючою історією видалася розповідь Маргарити Костянтинівни про роботу над скульптурним монументом Василя Стуса: «Як тільки мій чоловік, скульптор, побачив Василя, то сказав: «Василь, я мушу тебе виліпити. Будеш позувати?» Василь на те: «Тільки дозволь мені читати». Так і зародився оцей портрет, який Борис виставив на виставці, підписавши «Портрет чоловіка». Ця робота тепер відлита в чавуні і є власністю Національного музею України і знаходиться в постійній експозиції музею на Грушевського».

Фінальним акордом конференції стала прониклива і надзвичайно чуттєва вистава «Птах душі», майстерно виконана творчою студією «Альянс» з м. Краматорська Донецької області. Вона не залишила байдужим жодного глядача та ще раз підкреслила велич духу геніального поета, борця та справжнього патріота своєї Батьківщини Василя Семеновича Стуса.

Олена ТОПЧІЙ

ДНІ ФАКУЛЬТЕТІВ СТУСІВСЬКОГО

Історичний факультет відзначив своє 81... Ой! 18-річчя гучним Birthday Party із запальними танцями, якісним гумором, піснями та смаколиками. Атмосферності святу додавали креативна фотозона та яскраві кульки. Магістри історичного факультету проспівали свою «лебедину пісню» та запевнили: «Істфак – у серці, і це назавжди! Істфак – чемпіон!»

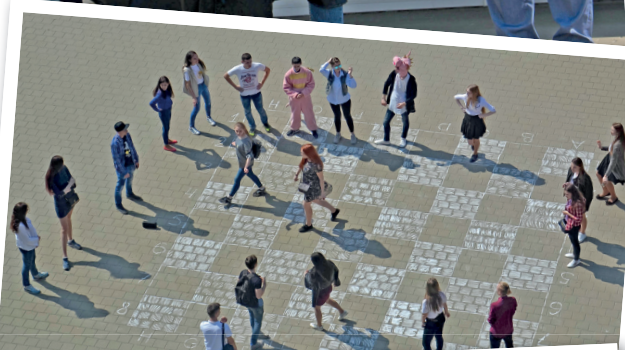
Фізико-технічний факультет у день свого народження провів масштабну розважальну програму «По ту сторону фізики», яка подарувала учасникам свята незабутні враження та позитивний енергетичний заряд.

Факультет математики та інформаційних технологій вразив нас насиченою розважальною програмою: ігroteка, живі шахи, ретро-трамвай. А ввечері запалив серця глядачів приголомшливим шоу «Донецький національний Хогвартс імені Василя Стуса» з потужним рок-концертом.

Святкування Дня біологічного факультету запам'яталося смачним тортком, чудовим флешмобом на Європейській площі та благодійним прийомом у Вінницькій бібліотеці ім. К. А. Тімірязєва, в рамках якого було проведено аукціон на підтримку Стрижавської спеціалізованої школи-інтернату і Вінницького притулку для бездомних собак «Планета».

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

УНІВЕРСИТЕТУ:

Філологічний факультет приємно здивував учасників свята Stand Up-шоу в режимі «online», на якому панували незабутні емоції, витончений гумор, енергійні танці та веселі відеоролики.

ФІШКИ 2018 РОКУ

Економічний факультет відзначив свій День народження урочистою лінійкою на Європейській площі та шедевральним концертом у МПМ «Зоря», який запам'ятовувався зірковим Олімпом, фараонами і мудрецами Економікуса, енергійними танцями, проникливими піснями, чудернацькими костюмами та незабутніми враженнями.

Юридичний факультет відсвяткував свій ювілей насиченою тижневою програмою заходів: конкурси малюнків та есеїв, судові змагання, а насамкінець – святковий концерт, відомі гості, нагороди та подарунки.

Студенти факультету іноземних мов запропонували глядачам поринути в космічну подорож сторінками історії: від кам'яного віку аж до сьогодення. Родзинкою дня факультету став потужний рок-концерт.

Навчально-науковий інститут хімії підготував цілу низку захоплюючих заходів: ранкова зарядка, караоке, ігротека та вражаючий святковий концерт. Напередодні дня факультету студенти підготували чудову фотосесію, аби довести: хімія – цікава для будь-якого віку.

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

ІВЕНТ-МАПА «СТУСІВСЬКИЙ РІК У ДОННУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА»

24 травня
2018 р.

Презентація книги «3 когорти великих:
Василь Стус в історії університету»

Червень
2018 р.

Презентація «Стусівських зошитів» (ч. 3),
Олег Соловей

4 вересня
2018 р.

День пам'ят Василя Стуса
(32-гі роковини)

Листопад
2018 р.

Виставка, присвячена В. Чорноволу, упорядник –
Дмитро Понамарчук

25 травня
2018 р.

Презентація експозиції, присвяченої В. Стусу,
у музеї ДонНУ імені Василя Стуса

Серпень
2018 р.

Посвята у студенти – покладання квітів
до пам'ятника В. Стусу

11 жовтня
2018 р.

Зустріч з Ніною Гнатюк – упорядником
книги-альбому «Земля Івана Богуна –
колиска Василя Стуса»

6 січня
2019 р.

Покладання квітів до пам'ятника В. Стусу

Олена Антонюк,
доцент, в.о. завідувача кафедри
української філології і культури

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ КУЛЬТУРОЛОГІВ

Відповідно до освітньо-професійної програми підготовки фахівців за спеціальністю 034 «Культурологія» метою навчального процесу є формування професійної кваліфікації, спрямованої на такі види професійної діяльності, як менеджмент у сфері культури, культурно-дозвілєва й науково-дослідницька діяльність у різних типах науково-дослідних і культурних установ. Програмою передбачено знання й розуміння сутності феномена культури; основних понять, термінів, концепцій, методів, технологій, необхідних для ефективної роботи у сфері культури; сучасних соціокультурних процесів, особливостей, видів і форм соціокультурної діяльності; основних вітчизняних і зарубіжних моделей культурної політики.

Базовими інтегральними компетентностями майбутніх культурологів є здатність кваліфіковано розв'язувати складні завдання й проблеми у професійній сфері, проведення наукових досліджень і здійснення інновацій у сфері культури. Важливою складовою фахової підготовки культурологів є участь студентів у щорічній Всеукраїнській науковій конференції «Креативність як феномен людського буття у культурі».

Майбутні культурологи готуються до активної творчої діяльності: формування сучасного культурного простору України, оптимізації культурної політики на державному й регіональному рівнях, розроблення і впровадження соціокультурних і мистецьких проєктів, організації й проведення культурно-мистецьких заходів, збереження й популяризації явищ матеріальної й духовної культури, розроблення туристичних маршрутів та екскурсій.

Майбутні культурологи активно долучаються до роботи в різних проєктах. Так, студентка 1 курсу Лотоцька Світлана взяла участь у проєкті Представництва ЄС в Україні – Єврошкола (EU Study Days), результатом якого стала підготовка колективної дипломної роботи. Студент III курсу Розанов Михайло став учасником проєкту «American Arts Incubator in Ukraine» (креа-

тивна спільнота IZONE), результатом якого стало проведення виставки «Нові притоки / Emergent Tributaries».

З метою посилення практичної складової підготовки майбутніх фахівців упродовж поточного навчального року було укладено сім довгострокових договорів про співробітництво з різними закладами культури, зокрема з Національним художнім музеєм України (м.

Київ), Вінницьким обласним художнім і Вінницьким обласним краєзнавчим музеями, Мистецьким благодійним фондом «Ізоляція» (до 2015 року його фундація знаходилась у місті Донецьку, а зараз – у Києві). Крім того, колективом кафедри здійснено системну роботу з розширення баз виробничої практики, серед яких є заклади культури різноманітних профілів, підприємства різних організаційно-правових форм, зокрема: Вінницька обласна універсальна бібліотека ім. К. А. Тімірязєва, Вінницький державний академічний музично-драматичний театр ім. М. Садовського, Вінницька дитяча школа мистецтв «Вишенька», Комуніальний заклад «Соледарський міський Центр культури та народної творчості» та інші.

Отже, комплекс навчальних дисциплін загальної та професійної підготовки, що викладаються майбутнім культурологам, забезпечує вміння й навички ефективної професійно-орієнтованої комунікації в рамках вітчизняного соціокультурного простору й на міжнародному рівні.

Висловлюємо подяку ректорату, факультету іноземних мов, філологічному факультету, усім колегам і студентам за співчуття і підтримку нашої родини у важкий час скорботи за завідувачем

кафедри романських мов та світової літератури ДонНУ імені Василя Стуса Михайлом Григоровичем Сенівим.

Дружина Віра Познанська та син Андрій

УСПІХ – ЦЕ НАША ТРАДИЦІЯ!

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ЯКІ ЗМІНИ ЧЕКАЮТЬ НА ВЧИТЕЛІВ, УЧНІВ ТА ЇХНІХ БАТЬКІВ?

Лілія Мартинець,
кандидат педагогічних наук,
доцент, завідувач кафедри
педагогіки та управління освітою

Роман Мовчан,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри конституційного,
міжнародного і кримінального
права

Олексій Мартинюк,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри теорії та історії держави і
права та адміністративного права

У травні 2018 року в Україні затвердили новий порядок зарахування дітей до школи. Документ визначає механізми зарахування дітей до початкової (1-4 клас), базової (5-9 клас) та старшої (10-11 клас) школи, переведення з одного закладу освіти в інший, виключення з навчального закладу.

Особливо активне обговорення викликало питання зарахування дітей до 1 класу, де передбачено територіальний принцип вступу до школи і зарахування за жеребом у разі бажання батьків навчатись у школі, що територіально не закріплена за місцем їхнього проживання.

У школу зараховуватимуть за місцем проживання чи реєстрації?

Відповідно до наказу МОН України від 16.04.2018 р. № 367 «Про затвердження Порядку зарахування, відрахування та переведення учнів до державних та комунальних закладів освіти для здобуття повної загальної середньої освіти» зарахування до школи проводитиметься за місцем проживання дитини.

У першу чергу, до 1 червня включно зараховуються усі діти, місце проживання яких на території обслуговування закладу освіти підтверджене, а також діти, які є рідними (усиновленими) братами та/або сестрами дітей, які здобувають освіти у цього закладі, чи дітьми працівників цього закладу освіти, чи випускниками дошкільного підрозділу цього закладу освіти (у разі його наявності).

Дитина не зобов'язана, а має право навчатися в закладі освіти, на території обслуговування якого вона проживає. І таке її право гарантоване Законом України «Про освіту».

Відповідно до абзців 2 і 3 частини 1 статті 13 Закону України «Про освіту» кожна особа має право здобувати початкову та базову середню освіту в закладі освіти (його філії), що найбільш доступний та наближений до місця проживання особи. Це право гарантується, але не виключає можливість для батьків обрати інший заклад освіти.

Зазначена гарантія реалізується через частину 7 статті 18 Закону України «Про загальну середню освіту», згідно з якою «право на першочергове зарахування до початкової школи мають діти, які проживають на території обслуговування цієї школи».

Заяву про зарахування потрібно подати до школи до 31 травня.

Форма заяви (додаток 1 до Порядку зарахування, відрахування та переведення учнів до державних та комунальних закладів освіти для здобуття повної загальної середньої освіти) передбачає можливість повідомлення наявності права на першочергове зарахування і у випадку наявності такого права – можливість зазначення назви і реквізитів документа, що підтверджує проживання на території обслуговування закладу освіти.

До заяви додаються: копія свідоцтва про народження дитини (під час подання копії пред'являється оригінал) та оригінал або копія медичної довідки за формою первинної облікової документації № 086-1/о «Довідка учня загальноосвітнього навчального закладу про результати обов'язкового медичного профілактичного огляду», затвердженою наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16 серпня 2010 року № 682, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 10 вересня 2010 року за № 794/18089.

У разі наявності та за бажанням одного з батьків дитини з особливими освітніми потребами до заяви можуть додаватися оригінал або копія висновку про комплексну (чи повторну) психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини чи витягу з протоколу засідання психолого-медико-педагогічної консультації для зарахування дитини в інклюзивний чи спеціальний клас.

Який документ вимагатимуть для підтвердження місця проживання?

Для підтвердження права дитини, яка проживає на території обслуговування школи, один з батьків повинен надати один з таких документів: паспорт (тимчасове свідоцтво громадянина, посвідка на постійне проживання, посвідка на тим-

часове проживання), в якому вказані відомості про місце проживання; довідку про реєстрацію місця проживання особи з Єдиного демографічного реєстру; виписку з Єдиного демографічного реєстру про реєстрацію місця проживання; копію документа про право на проживання дитини (право власності або користування житлом).

Якщо право на першочергове зарахування не доведено, діти можуть розраховувати на місце в школі тільки при наявності вільних місць.

Чи матимуть шанс на навчання у міських школах діти з приміських шкіл?

Діти з приміських шкіл мають право на навчання у міських школах за наявності вільних місць. Разом з тим, закон чітко вказує, що наповнюваність класів закладів загальної середньої освіти не може перевищувати 30 учнів.

Зауважимо, що батьки мають право вільного вибору закладу освіти. Батьки (один із батьків) мають право подати (але обов'язково до 31 травня) необхідні документи (їх копії) до будь-якого закладу освіти для зарахування на вільні місця. Кількість шкіл, в які можна подати документи, необмежена.

Спеціалізовані школи і класи залишаться чи їх ліквідуватимуть? Хто вирішує питання створення спеціалізованих класів, і як вони формуватимуться?

У 2018-2019 навчальному році спеціалізовані школи і класи продовжать працювати. У м. Вінниці, наприклад, це Спеціалізована загальноосвітня школа I ступеня з поглибленим вивченням іноземних мов № 25 Вінницької міської ради, Фізико-математична гімназія I-III ступенів № 17 Вінницької міської ради та ін. Рішення про створення спеціалізованих шкіл і класів приймаються адміністрацією навчального закладу разом із департаментом освіти органу місцевого самоврядування. Зауважимо, що усі класи у спеціалізованих закладах освіти працюють за навчальними планами загальноосвітніх шкіл, але зі збільшенням тижневого навантаження з окремих предметів залежно від спеціалізації школи (класів).

Чи прописані в реформі молодшої школи маркери для контролю якості навчання? Які?

Реформа молодшої школи передбачає зміну ідеології оцінювання. За словами Міністра освіти і науки Лілії Гриневич, сьогодні Україна має великі проблеми саме з ідеологією оцінювання – воно каральне. У Новій українській школі буде створено стимулюючу систему, де досягнення відзначатимуться на рівні з помилками.

Для учнів 1-2 класів передбачено вербальне оцінювання, для учнів 3-4 класів – оцінювання за 12-ти бальною шкалою. Єдиним маркером є державна підсумкова атестація у 4 класі.

Ці зміни остаточно набули чинності в 2017-2018 навчальному році.

Державна служба якості освіти – коли її створять і чи не дублюватиме вона функції департаментів освіти?

Перетворення Державної інспекції навчальних закладів на Державну службу якості освіти розпочато у січні 2018 р. відповідно до Закону України «Про освіту». Кабмін видав відповідне розпорядження про утворення комісії з реорганізації ДІНЗ. До кінця червня 2018 р. комісія має повідомити про результати своєї діяльності.

Серед завдань Держслужби: проводити інституційні аудити закладів освіти, надавати рекомендації щодо організації та функціонування внутрішньої сис-

теми забезпечення якості освіти закладів освіти, акредитувати громадські фахові об'єднання та інші юридичні особи, що здійснюють незалежне оцінювання якості освіти та освітньої діяльності закладів освіти, затверджувати нетипові освітні програми дошкільної та загальної середньої освіти, проводити моніторинг якості освітньої діяльності та якості освіти. За словами керівника ДСЯО Руслана Гурака, основною функцією новоутвореного органу має стати не контроль, а розвиток системи якості освіти.

Так, ДІНЗ провадила виключно державний нагляд за діяльністю навчальних закладів, дотриманням ними законодавства для забезпечення якості освіти. Натомість ДСЯО відповідальна за зовнішню і внутрішню системи забезпечення якості освіти. Інституційний аудит – це складова зовнішньої системи забезпечення якості освіти, який відбуватиметься раз на 10 років, щоб, по-перше, оцінити якість процесів у закладі освіти, по-друге, надати рекомендації щодо поліпшення процесів. Та перед цим освітні заклади мають побудувати внутрішню систему забезпечення якості освіти. Для цього ДСЯО має скласти проект, щоб визначити основні елементи цієї системи.

Очікують, що з вересня 2018 року служба проведе п'ять-шість пілотних інституційних аудитів. Але до того часу необхідно: сформувати відповідну нормативно-правову базу, відкрити територіальні підрозділи. На цей рік заплановано утворити підрозділи служби в містах: Київ, Харків, Дніпро, Львів, Одеса, Вінниця (або Хмельницький).

Хто захищатиме права вчителя?

Права вчителя, як і до реформи, гарантуються і захищаються Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Статутом навчального закладу та іншими нормативно-правовими актами України у сфері освіти.

Хто захищатиме права дитини (звичайної, пересічної дитини, без особливостей)?

Права дитини захищатиме Служба у справах дітей міської ради та батьки, а також органи управління системою загальної середньої освіти.

Реформа забороняє «добровільні внески» у фонд школи?

У ст. 78 Закону України «Про освіту» прописано, що фінансування закладів, установ і організацій системи освіти здійснюється за рахунок коштів відповідних бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Цими додатковими джерелами справді можуть бути гроші батьків-благодійників, але виключно на добровільних умовах.

У відповідності до ч. 1 ст. 79 Закону України «Про освіту» одним із джерел фінансування суб'єктів освітньої діяльності відповідно до законодавства визнаються саме «добровільні внески у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від підприємств, установ, організацій, фізичних осіб».

Чи може дитина безкоштовно навчатися у приватних навчальних закладах?

Так, може. Відповідно до ч. 3 ст. 43 «Про загальну середню освіту» держава здійснює фінансування здобуття особою загальної середньої освіти у приватному чи корпоративному закладі освіти, що має ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері загальної середньої освіти, за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів шляхом передачі такому закладу освіти цільового обсягу коштів у розмірі фінансового нормативу (з урахуванням відповідних коригуючих коефіцієнтів) бюджет-

ної забезпеченості одного учня, який здобуває повну загальну середню освіту, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

З 1 січня 2019 року законом вводиться принцип «гроші ходять за дитиною».

Як повідомляє сайт «Нова українська школа», зараз держава виділяє на навчання кожного учня близько 10 тисяч гривень на рік, а для дітей з особливими потребами – близько 25 тисяч. Якщо поділити цю суму на 9 місяців навчання, то на місяць держава платитиме приватній школі за одного учня трохи більше тисячі гривень.

Всіх першачків забезпечать підручниками? Навчальні посібники теж оплатити держава?

Згідно з ч. 3 ст. 4 Закону України «Про освіту» держава гарантує безоплатне забезпечення підручниками (у тому числі електронними), посібниками всіх здобувачів повної загальної середньої освіти та педагогічних працівників у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Де проходитимуть експертизу авторські навчальні програми? За якими підручниками, посібниками навчатимуться діти у разі використання учителем власних навчальних програм?

Авторські навчальні програми проходять експертизу в МОН України. Кожен вчитель, який створює навчальну програму, передбачає до неї методичне забезпечення (або свій підручник або наявні підручники).

Цим мають займатися інститути післядипломної освіти.

Навчання рідною мовою – компроміс знайдено чи школи з викладачнями мовою нацменшин «жорстко» переведуть на українську?

Відповідно до Статті 7 Закону України «Про освіту», який набрав чинності 28.09.2017 р., мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова.

Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Особам, які належать до національних меншин України, гарантується право на навчання в комунальних закладах освіти для здобуття дошкільної та початкової освіти, поряд із державною мовою, мовою відповідної національної меншини. Це право реалізується шляхом створення відповідно до законодавства окремих класів (груп) з навчанням мовою відповідної національної меншини поряд із державною мовою і не поширюється на класи (групи) з навчанням українською мовою.

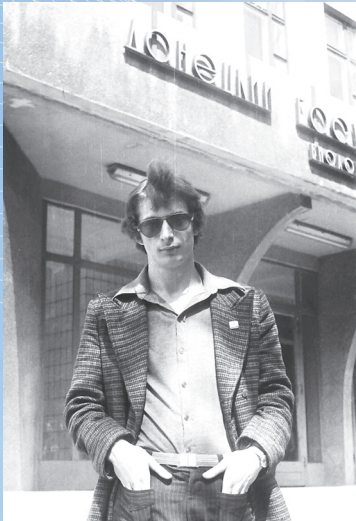
Особам, які належать до корінних народів України, гарантується право на навчання в комунальних закладах освіти для здобуття дошкільної і загальної середньої освіти, поряд із державною мовою, мовою відповідного корінного народу. Це право реалізується шляхом створення відповідно до законодавства окремих класів (груп) з навчанням мовою відповідного корінного народу України поряд із державною мовою і не поширюється на класи (групи) з навчанням українською мовою.

Особам, які належать до корінних народів, національних меншин України, гарантується право на вивчення мови відповідних корінного народу чи національної меншини в комунальних закладах загальної середньої освіти або через національні культурні товариства.

МОЄ ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО ЗІ СТУСІВСЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ

Викладачі, випускники та студенти Донецького національного університету імені Василя Стуса до 81-річниці рідної Alma Mater поділилися з редакцією нашої газети своїми спогадами та цікавими розповідями про перше знайомство зі Стусівським університетом.

Костянтин Костенко, завідувач навчальної лабораторії кафедри радіофізики та кібербезпеки Фізико-технічного факультету ДонНУ імені Василя Стуса

Моє перше знайомство з Alma Mater відбулося уже не в такому близькому до сьогоднішнього 1974 році, під час складання вступних іспитів до Донецького державного університету.

Варто відзначити, що народився і виріс я у невеличкому шахтарському містечку Селидове. Якщо подивитися на супутникову карту, то за 42 кілометри на захід від обласного центру міста Донецька побачимо, серед строкатих ланів та прямих розчерків лісосуруг, розкинутих на обох берегах степової річки Солоної прямокутники переважно одноповерхових будиноків м. Селидове. Серед міста річка утворює рукотворне плесо і плине далі, несучи свої мізерні води через Вовчу та Самару аж до самого Дніпра. Де-не-де

від неї, неначе промінці зморшок від блакитного ока літньої людини, відходять прорізаних струмками ярочки та балки і тоді, здається, що річка посміхається.

Ось в такому майже сільському, патріархальному містечку донецького краю я закінчив десятирічку і вирішив вступити до Донецького національного університету на фізичний факультет. Документи здавали разом з батьками, а от складати іспити я подався один. То був мій перший самостійний виїзд до великого міста, для мене – мегаполісу. Було трошки лячно, але, не подаючи виду свого душевного сум'яття, я взяв маленького татового портфеля з речами, 25 рублів, бо їхав на цілий тиждень, і потрібно було заплатити за гуртожиток, сів на рейсовий автобус і через годину вже був у столиці шахтарського краю.

Як же тут багато людей! Коли ми сюди приїздили всією сім'єю (мама, тато, я та сестричка) або шкільним класом – було значно простіше: за тебе відповідав хтось із дорослих. Ти ж міг просто насолоджуватися морозивом та роздивлятися навкруги. Тепер... Тепер все по іншому... Не до морозива... Головне перейти на протилежний від автовокзалу бік вулиці і сісти у тролейбус... А яка ж марка? Забув... Та байдуже, головне, що їде по Університетській вулиці, а там... там через 5-8 зупинок буде великий транспорт із черговими досягнен-

нями радянського народу під проводом КПРС, як зараз би сказали «білборд», ось за ним відразу і потрібно виходити. Приїхали – УНІВЕРСИТЕТ!

Образна пам'ять у мене завжди домінувала над словесно-логічною, тож, вгледівши потрібний плакат, миттю вискочив із тролейбуса. І ось вона – будівля головного корпусу, на той час Донецького державного університету. Як на мене – хмарочос, особливо, якщо зійти на ступки центральних сходів та, закинувши назад голову, глянути у височині, де пропливають табунці білих, неначе чесана вовна, хмаринок на тлі глибокої блакиті неба. Олімп! Так, так – тільки науковий Олімп. А там зверху на мене, простого абітурієнта, дивляться поважні вчені – кандидати та професори, ідесь там, ще вище, робиться НАУКА.

Сплативши за поселення майже усі свої гроші (я не знав, що проживання одразу надавалося на повний час проведення іспитів) та залишившись із копійками в кишені, полентався вниз по проспекту Гурова, де височіли гігантські коробки університетських гуртожитків. У фойє другого корпусу сиділи студенти старших курсів та реєстрували нас по факультетам, вписуючи прізвища абітурієнтів до «амбарної книги», такого собі великого товстого зошита. Прямо тут називали номер кімнати і видавали постільну білизну та подушку. Отримавши свою «амуніцію» та номер кімнати 1109, роздумуючи, пішов до ліфта, по дорозі зметукувавши, що перші дві цифри 11-значить поверх,

а 09 – порядковий номер моєї кімнати.

Ось хол, до якого виходять три пасажирських та один вантажний ліфти. Таке чудо техніки як рухомі кабінки я бачив хіба що по телевізору або в кіно. В Селидівці ж будинки вище п'яти поверхів, де мали бути ліфти, почали будувати тільки в середині 70-х років. Та й виріс я в приватному секторі на землі, і на поверхах вище першого ніколи не жив, навіть не бував, отож і користуватися всілякими такими дивами техніки не вмів. Щоб не чалпати аж на 11 поверх, стратегію вибрав таку: тільки-но хтось підходить та викликає ліфт – прослизав разом з ним до кабінки, а там уже зорієнтуюся. Тільки от біда, як на зло, нікого не було. Потоптавшись на одному місці ще декілька хвилин і перехопивши зацікавлено іронічні погляди старшокурсників, які мене реєстрували, угледів сходовий проліт і мерщій подався по ньому на гору. Ось так і підіймався: під пахвою однієї руки – подушка та білизна, в іншій – портфельчик. Хе-хе-хе – шостий, хе-хе, у-хх – прийшов! Ось і кімната. Ретельно перевіряв номер. Так, саме – 1109. Чемно постукав. Двері відчинились, і на порозі стояла... дівчина! Я на якийсь час заляк, а вона, усміхаючись, ковзнула поглядом із мого розгубленого обличчя на портфельчик та подушку. Незабаром із-за її спини визирнуло ще одне дівоче зацікавлене обличчя. «Зависнувши», неначе дешевий комп'ютер, я незабаром за виразом сучасної молоді «роздуплився» і видав, що мене поселили до

цієї кімнати. Вони переглянулися, і засміявшись відповіли, що якраз мають одне вільне ліжко і взагалі не проти мене як квартиранта. Запропонували увійти, але я відмовився, і з обуренням на студентську адміністрацію, ось так: під пахвою однієї руки – подушка та білизна, в іншій – портфельчик, пішов по східцях вниз, навіть відхиливши пропозицію тимчасово залишити в дівчат свої речі до з'ясування обставин.

Внизу хлопці посміялися та призначили іншу кімнату. Ось таке моє перше знайомство, ось така вийшла історія... Можна по доброму посміятися над тим незграбним абітурієнтом, але, я впевнений, що кожен хоча б на йоту, хоча б на маленьку дециму – та впізнає себе. Бо це неначе перші самостійні кроки немовляти по Землі, без підтримки батьківських дбайливих рук, з тією тільки різницею, що в одного це вийшло швидко та порівняно безболісно, а в іншого – повільніше та з синцями...

Потім у моєму житті було багато всіяких різних історій, зустрічалося багато добрих людей та вчителів. Усіх викладачів перерахувати неможливо, можу тільки сказати, що в більшості це були фахівці своєї справи та яскраві особистості. Але особливо я вдячний члену-кореспонденту НАН України, засновнику кафедри гідродинаміки, гарній людині та адміністратору – Івану Лукичу Повху, бо без його участі, в моєму житті все було б інакше...

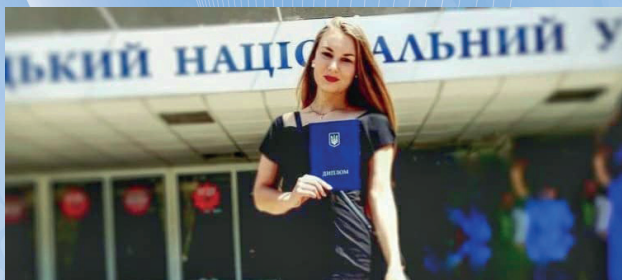
Ігор Тодоров, професор кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій Ужгородського національного університету

Моя перша зустріч із Донецьким державним університетом відбулася у 1970 році. Тоді я навчався у п'ятому класі середньої школи № 1 (на бульварі Пушкіна, 6). У нашій школі проходила педагогічну практику студентка історичного факультету ДонДУ. Вона викладала історію Стародавнього світу і організувала екскурсію на істфак (Університетська, 22). Пригадую, як в аудиторії № 38 (кабінет технічних засобів) другого корпусу нам показували діафілми з історії Стародавнього Єгипту.

Моя історія з Університетом триває уже 48-й рік! 1976-1981 рр. – навчання на історичному факультеті. 1981-2014 рр. – шлях від асистента кафедри суспільних наук підготовчого факультету для іноземних громадян до професора кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики. Тепер я голова Екзаменаційної комісії бакалаврів та магістрів міжнародників історичного факультету.

Євгенія Іноземцева, студентка 1 курсу магістратури економічного факультету спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування» ДонНУ імені Василя Стуса

Пригадую свою першу зустріч з ДонНУ у 2013 році. Моя подруга, на той час студентка 3-го курсу факультету іноземних мов ДонНУ, запропонувала мені, тоді ще абітурієнтці, випускниці коледжу, поїхати з нею відпочити в студентський табір «Наука», що знаходиться на узбережжі Азовського моря. Я тільки закінчила 11 клас та подавала документи в різні вузи міста Донецька. В таборі я познайомилася зі студентами Донецького національного університету. Пам'ятаю, я трохи соромилася того, що це не є студенткою. І одного разу, коли ми сиділи за обідом у місцевій їдальні, хлопець – сусід по столу, запитав мене: «З якого ти факультету?» Я, пам'ятаючи, що подавала документи до обліково-фінансового та економічного факультетів, відповіла перше, що прийшло на думку: «З економічного!» Він, не розкривши мого жарту, повірив і до кінця зміни думав, що я навчаюся на економічному факультеті. В цьому таборі мене дуже вразив студентський дух, дружній настрій, весела атмосфера. Найбільше мені запам'ятався гімн Донецького національного університету, який став мелодією мого серця. Він лунав майже на кожній дискотеці. Всі студенти знали слова і хором підспівували та бігли до танцполу, коли чули перші його нотки.

Дуже гарний текст, рима і сенс. Повернувшись додому, я вирішила, що хочу навчатися саме в цьому вузі, в саме такому дружньому колективі! Так і сталося. Вступила на обліково-фінансовий факультет, а після переїзду вузу до Вінниці, його об'єднали з економічним. Отож, вже 4 роки я навчаюся на економічному факультеті. І, згадуючи мій жарт в ідальні, з упевненістю можна сказати, що я передбачила своє майбутнє.

Анастасія Саржевська, студентка і співробітниця ДонНУ імені Василя Стуса

Моя перша зустріч з ДонНУ імені Василя Стуса відбулася у 2011 році. Я вступала до ліцею при ДонНУ в Донецьку. Тоді ліцеїстів поселяли в один з гуртожитків Університету, тому ми були майже як першокурсники, тільки на 2 роки менші. Будучи ліцеїсткою, я доволі часто ходила в Університет і вже тоді знала, що буду подавати документи до Донецького національного університету. ДонНУ – це Університет-мрія, яка починала здійснюватися! Коли я дізналася, що вступила, то не могла в це повірити – це був найщасливіший день! Я жодного разу в своєму житті не пошкодувала про свій вибір. Люблю свій Університет, а він – мене! Університет в моєму серці майже 7 років. Наразі навчаюся і працюю в рідному Донецькому національному університеті імені Василя Стуса.

21 травня 2018 року № 8 (1543)

Університетські вісті
Газета Донецького національного університету імені Василя Стуса.
Заснована у 1966 р.

Засновник
Донецький національний університет імені Василя Стуса

Редактор **Олена Топчій**
Верстальник-дизайнер **Ірина Коваленко**

Свідцтво про реєстрацію
ВЦ № 927-285 ПР
від 10 травня 2015 року
Виходить українською та російською мовами.
Безкоштовно.
Наклад 300 прим.

Адреса редакції: 21021,
вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця
press.div@donnu.edu.ua

<http://news.donnu.edu.ua>

Передрук матеріалів видання
можливий лише з дозволу редакції
газети. Посилання на першоджерело
(газету «Університетські вісті») обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє думку авторів
публікацій, а також залишає за собою
право редагувати та скорочувати тексти.